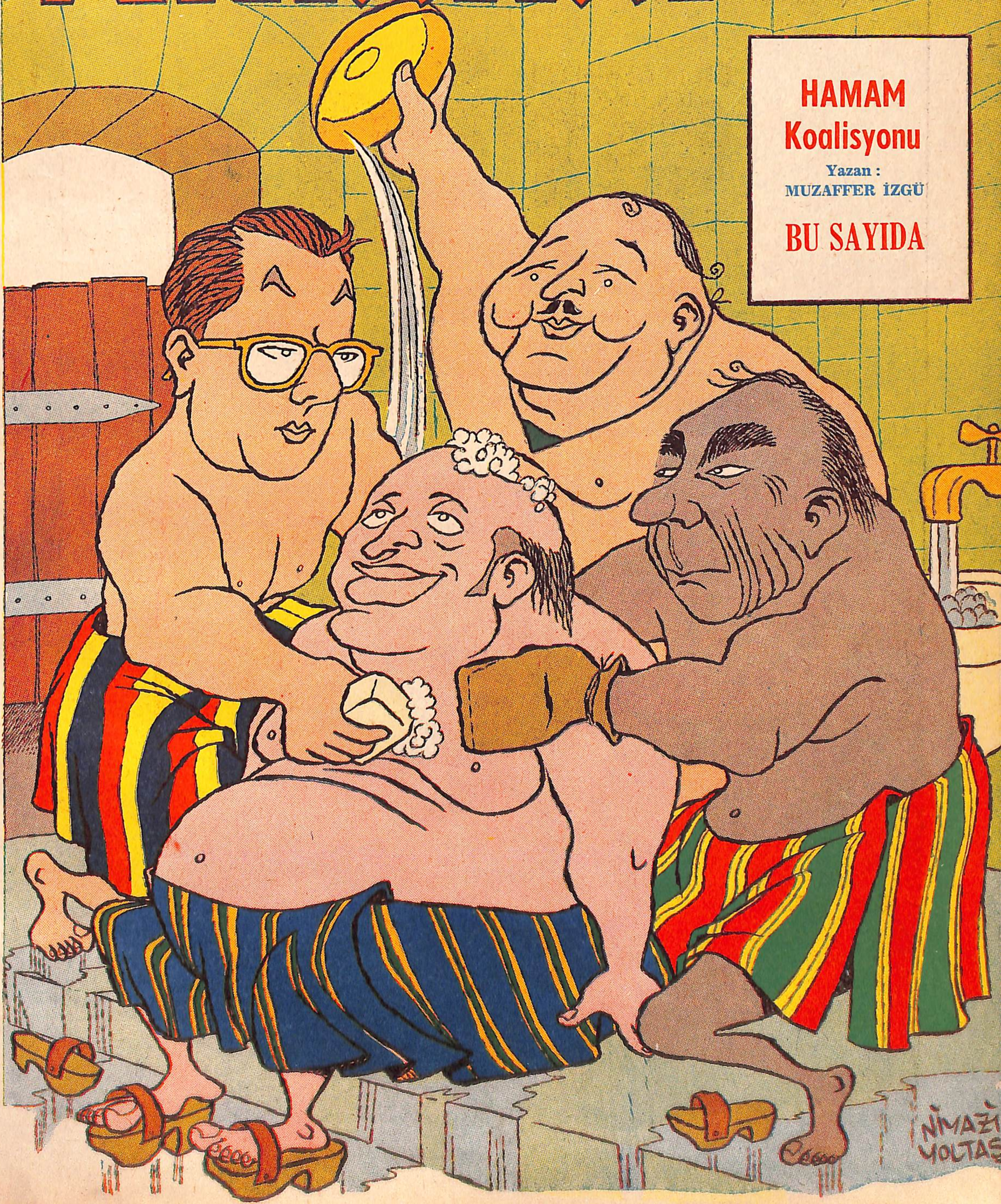
Akbaba

HAMAM
Koalisyonu
Yazan :
MUZAFFER İZGÜ
BU SAYIDA
NİMAZİ
YOLTAŞ

diş bakımında yeni bir dönem...

SİLİKADENTLİ

grin ®

ŞEFFAF YEŞİL DİŞ MACUNU

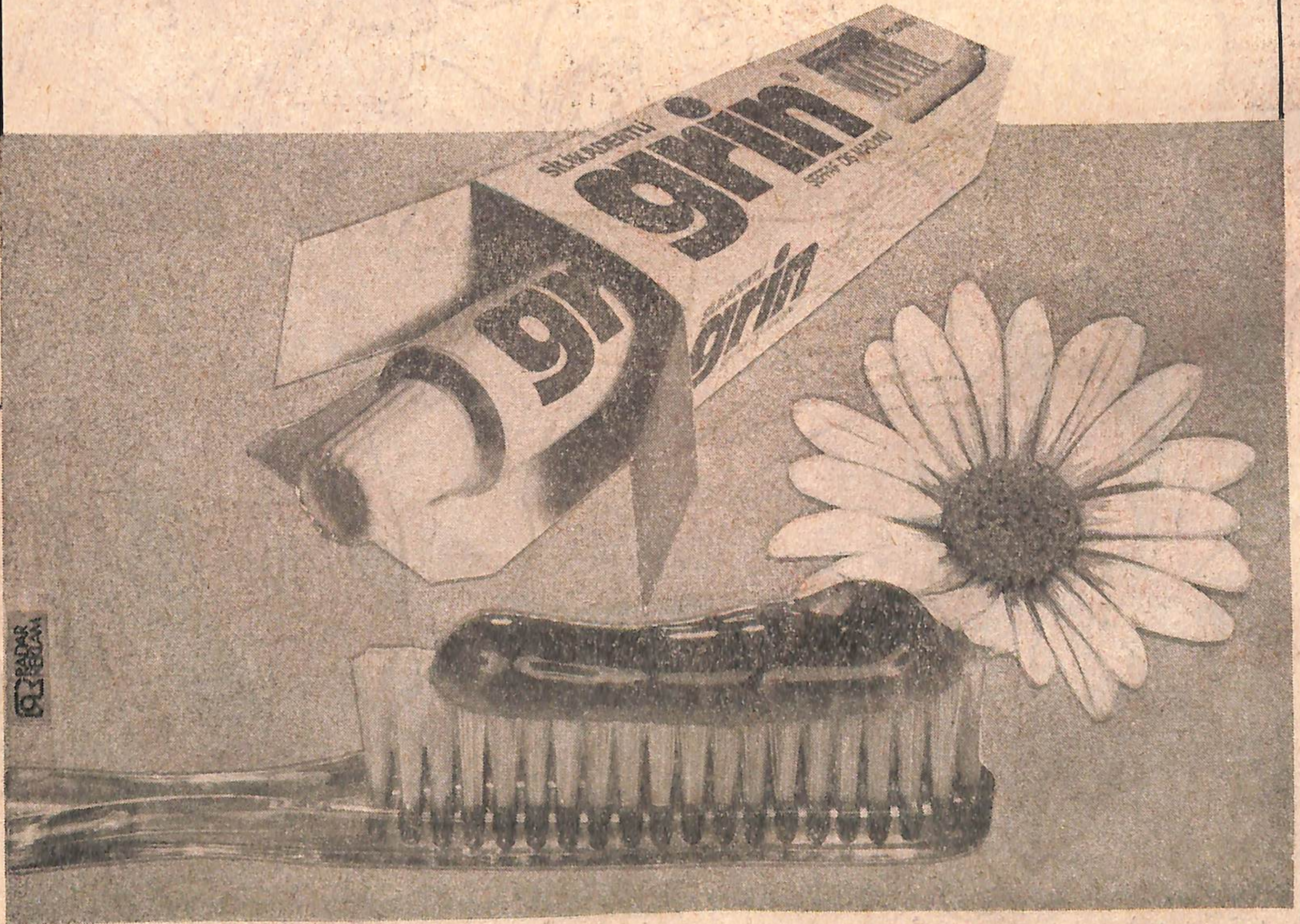
Yepyeni, benzersiz bir diş macunudur Grin:
Yeşil, şeffaf ve hoş kokulu.

Dolgu maddelerinden arıtılmıştır:
Temizleme ve beyazlatma gücü çok fazladır.

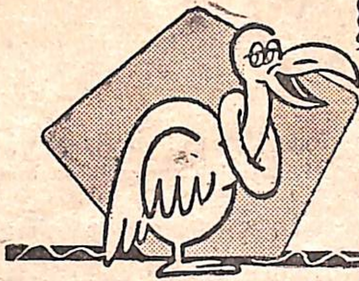
Silikadent'lidir: Dişlere parlaklık ve beyazlık kazandırır.

Antibakteriyel'dir: Besi fermantasyonunu ortadan kaldırır, ağız kokularını giderir.

Fluorid'lidir: Diş minelerini güçlendirir çürümeleri önler.

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 13 • Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ • 24 Mart 1976 • Fiyatı 250 Krş.

Akbaba

İnsan yediğinden belli olur

«Çocukların gözlerinden merak pırıltısı silinmiş. Oniki yaşındakiler sekiz yaşında gösteriyor. Yüzlerindeki yaralara konan sinekleri kovacak gücü bulamayan küçükler. Caddeyi geçen yayaların son derece yavaş refleksleri. Altmışında görünen otuzluk anneler. Bütün bunlar, gelişmekte olan ülkelerden ortak görüntüler. Tümü yetersiz beslenmenin sonucu. Tümünün kötü toplumsal sonuçları var.» (1)

«Meksika'da yapılan bir bilimsel çalışma, beslenme ile kafasal gelişme arasındaki bağlantıyı çarpıcı bir biçimde ortaya koydu. (...) Yaşamın erken yıllarındaki kötü beslenmenin doğurduğu kötü sonuçlar kalıcıdır. Sonradan hiçbir yolla düzeltilemez.» (2)

....

YUVARLAK hesapla, ülkemizde kişi başına düşen yıllık gelir, Amerika'dakinin onda biri kadar. Bir avuntu bulmak umuduyla bu iki ülkedeki fiyatları karşılaştırdığımızda, birçok ana besin maddesinin fiyatlarının hem burada hem orada aşağı yukarı aynı olduğunu görüyoruz. Sütün litresi her iki ülkede de 6 TL dolayında. Giyim eşyası, elektronik aygıtlar, otomobil v.b. sözkonusu olduğundaysa, Türkiye'deki fiyatlar Amerika Birleşik Devletleri'nde aynı maddelerin fiyatlarından çok daha yukarıda.

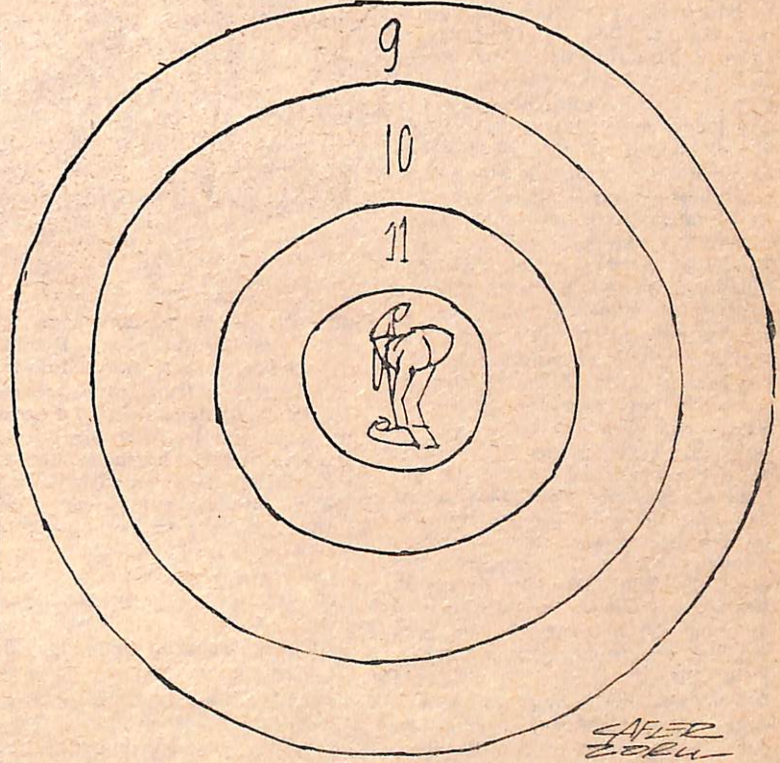
En basit bir akıl yürütme, tüm bunlardan korkutucu birtakım sonuçlar çıkartmaya yetiyor.

Diyelim ki, Amerika dünyanın en ileri ülkelerinden biri. Onların ihtiyaç saydığı birçok masraf bizim için lüks. Biz böyle şeylere para harcamıyoruz. Güzel... Şimdi varsayalım ki, her Amerikalı gelirinin yarısını böyle «lüks» şeylere harcıyor. Ne oldu? Onların geliri bizimkinin on katı yerine beş katına indi. Buraya kadar anlaşıyorsak, iki ülkedeki fiyatlarda bizim aleyhimize olan farkları da bir yana bırakıp şöyle diyelim: Biz bir kazanırken onlar beş kazanıyor ve onlarla aynı koşullarla karşı karşıya olarak geçiniyoruz.

Daha açık olarak bu şu demek: Birçok şeylerden fedakârlık etmek zorundayız biz. Ya sırtımıza giyecek almıyoruz, ya sokakta oturuyoruz, ya hastalandığımızda doktora görünemiyoruz, yada aç duruyoruz. Yada bunlardan birkaçını birlikte yapıyoruz.

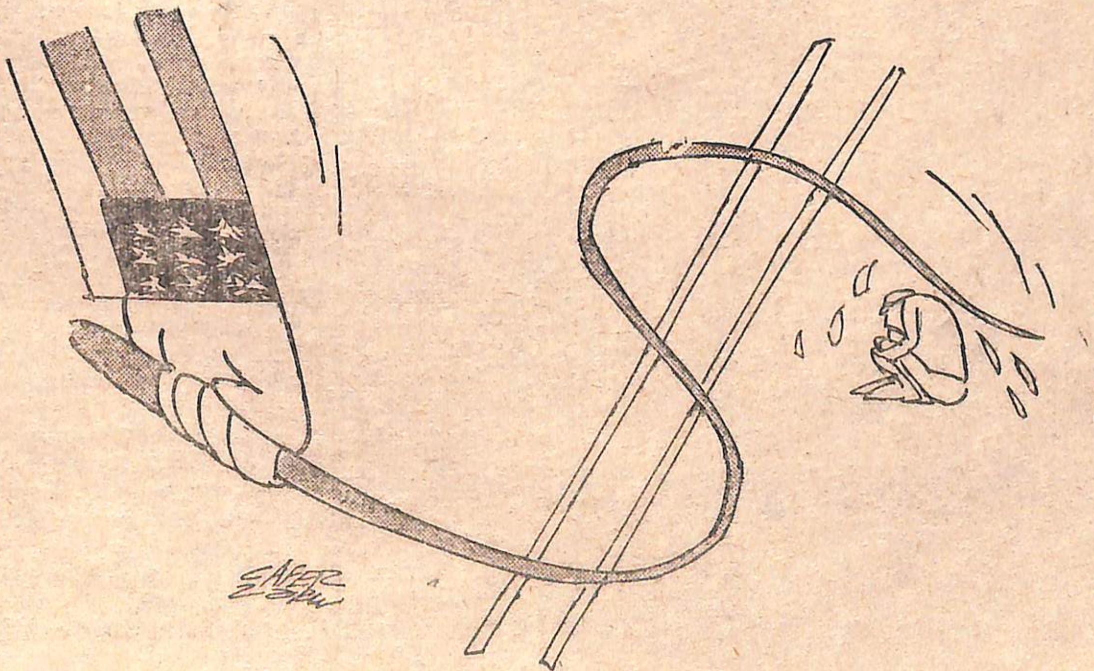
Ülkemizde en sağlam zenginlik ölçülerinden biri, araba sahibi olmak. Büyük kentlerimizde araba sahibi olanların çokluğunu görüyoruz. Bundan iyimser bir sonuç çıkarmak, acele tarafından haltetmek olur. Bunun bir tek anlamı var: Ülkemizin gelirleri daha çok büyük kentlerde oturanlara dağılmaktadır. Böylece, kırsal kesimde yaşayanların yıllık ortalama gelirleri, göründüğünden de aşağıdadır aslında.

Yunanistan karasularını 12 mile çıkartıyor. — Gazeteler —

HEDEF!

— Amerika'ya 24 milyar borcumuz var. —

«Borç yiğidin kamçısıdır»!

Kentte yaşayanlarımız arasında bile aç duranlar çok. Ev kirası vermek için aç duranlar, araba taksiti ödemek için aç duranlar, iyi giyinmek için aç duranlar...

Aç durmanın anlamı mutlaka hiçbir şey yememek değil. Aç durmanın bir anlamı, yanlış ve yetersiz beslenme. Mideyi bir şeyler bulup doldurmak, ama yine de aç durmak bunun anlamı. Ayakta durabilmek için gerekli kalorileri bir yolunu bulup sağlamak... Ama sözgelimi protein gibi hem bedensel hem de kafasal canlılığın yapı taşı olan değerli bir besinin gırtlaklardan geçmemesi bunun anlamı.

Kenttekilerin halini arzetmeye çalıştık. Çoğunluğu oluşturan kırsal kesime gelince... Ört ki ölem!

Biz ne olacağız ağabeyler, kardeşler? Biz ne olacağız dayılar yeğenler? Biz ne olacağız analar kızlar? Biz ne olacağız babalar oğullar? Aç kaldıkça aptallaşacak, aptallaştıkça yoksullaşacak, yoksullaştıkça aç mı kalacağız?

Kim olursanız olun, parasal olanaklarınız ne olursa olsun, ne işle uğraşırsanız uğraşın; bunun üstünde düşünmek zorundasınız.

Çocuklarınızın başı için!

AKBABA

(1) Alan BERG, «The Nutrition Factor» (Beslenme Faktörü)

(2) Lester R. BROWN, «By Bread Alone» (Kuru Ekmekle...)

Hamam Koalisyonu

Muzaffer İZGÜ

KAN ter içinde uyandım... Ne düştü o be... Yatağın içinde oturdum, gördüğüm düşü anımsamaya çalıştım. Düş bu ya, bir hamamın göbek taşında Demirel, Erbakan, Feyzioğlu, Türkeş oturmuşlar, hangi hamam olduğunu bilmiyorum, belki Paşa hamamı, belki de Ankara'daki Marmara hamamı... İkisinde göbek yok ama, bin maşallah Süleyman beyle, Erbakan'daki göbekler, göbek taşını kaplamış... Türkeş ve Feyzioğlu Süleyman beyin ardına geçmişler, sırtını kaşıyorlar... Maşallah Feyzioğlu'nun elinden natırlık öyle geliyor ki, ağzını muç muç ede ede Süleyman beyin kirlerini çıkarıyordu. Kirler parmak parmak göbek taşına döküldükçe, ardından yenileri çıkıyor, patır patır yere dökülüyordu. Süleyman beyin bir elini Türkeş kapmış, bir elini Feyzioğlu, keseyi ver ha ediyorlardı... Feyzioğlu hamama gözlükle girmediği için ara sıra keseyi süreceği yeri şaşırıyor, Süleyman beyi havaya zıplatıyordu. Türkeş çok düzgün keseliyordu. Keseyi, Demirel'in dokuz kez boynuna, dokuz kez sırtına, dokuz kez koluna sürüyordu... Feyzioğlu ise işi çok ciddi ve seviyeli yapıyordu. Süleyman bey pancar gibi olmuştu... Az sonra, bir kese de Süleyman bey eline aldı, üçü üç yandan Erbakan'ı keselemeye başladılar. Erbakan'ın sırtı çok iri olduğundan yere yatırıp, üçü aralarında sırtı paylaştılar. Feyzioğlu boyun kısımlarını, Türkeş bel kısmını, Süleyman bey de kalçaya yakın kısımları keseliyorlardı. Amanın bir kir çıkıyordu ki Erbakan'dan, patır patır... Kirler çıktıkça, Erbakan:

«Oh Allah sizden razı olsun, oh Allah sizleri iki cihanda da aziz etsin» diyordu...

Erbakan da pancar gibi olduktan sonra, sıra Türkeş'e geldi. Bu kez üçü üç yandan Türkeş'e giristiler... Adamın derisi ortaya çıkacak nerdeyse, ama kirler öyle dökülüyordu ki baklam baklam...

Üçü de yorgun düştüler, ama sırada Feyzioğlu vardı... Görünüşe göre, vücudunda az kir vardı ama, keseyi sürünce işi anladılar. Aman ne kir ne kir. Muç muç muç... Bin maşallah, gel de kir gör... Haydi az gayret daha... Yahu adamın kiri bitecek gibi değil... Ama bitti...

Sıra yıkanmaya gelmişti... Dördü birden kurnanın başına koştular, oturttular Demirel'i... Türkeş döküyor, Erbakan sabunluyor, Erbakan döküyor, Turan Feyzioğlu çocuğunu yıkayan analar gibi çömelmiş, Süleyman beyin başını sabunluyordu... Süleyman beyin kafası gözü sabun içerisinde:

«Oh misler gibi oldum, ohhh appacık oldum» diyordu...

Demirel'den sonra, kurnanın başına Erbakan'ı oturttular... Süleyman bey peştemalını beline dolayıp tası eline aldı... Evire çevire, bir güzel Erbakan'ı yıkadı. Erbakan arada bir:

«Gözüme sabun kaçtı, falan» dediyse de aldıran olmadı. Fakat, Türkeş ve Feyzioğlu'nun bu işte büyük yararlıklar oldu, çünkü tas tas su döktüler.

Sıra, Türkeş'e gelmişti... Türkeş'i de Feyzioğlu yıkadı. Süleyman beyden gördüğü gibi peştemalı beline doladı, gıcır gıcır yıkadı Türkeş'i... Onun işi bitince, Feyzioğlu kurnanın başına geçti...

Oh, artık dördü de akça pakça olmadığım bir ses:

«Mobilyaaaa» diye bağırdı...

Süleyman bey, ilk adımını atmıştı ki, geriye döndü:

«Akideşle galiba ben iyice temizlenemedim» dedi... Havluları atıp göbek taşına oturdu...

Türkeş ayaktaydı... Hamamcı havlusunu sarıyordu. Hazırlandı, adımını attı, yine o kalın ses:

muşlardı... Geçtiler, dinlenmek için göbek taşına oturdular... Demirel, «İspartanın gülleri» türküsünü söyledi. Türkeş, «Çırpınırdı Karadeniz» türküsüyle hamamı inletti... Feyzioğlu, yanık sesiyle, önce bir burnundan taksim geçti, ardından «Gelse o şuh meclise» şarkısını söyledi. Erbakan da ötekilerin eşliğinde, «Biz Heybeli'de her gece mehtaba çıkardık» şarkısını söyledi...

Süleyman bey:

«E çıkalım mı gari arkadaşlar?» dedi.

Ötekiler başlarını salladılar, hep bir ağızdan:

«Yunduk yıkandık, çıkalım artık» dediler...

Türkeş, yeni havluların gelmesi için tası yere dokuz kez vurdu... Hamamcı, kara kuru bir adamdı. Elinde temiz havlularla geldi. Önce Demirel'in havlusunu değiştirdi, başına havlusunu sardı. Tam bu sırada hamamın neresinden geldiğini anlaya-

«Kırkbir genç» diye bağırdı...

Türkeş, döndü geldi göbek taşına:

«Yok yok, ben de iyice temizlenmemişim daha» dedi...

Feyzioğlu hazırlandı, gidecekti, hattâ adımını da attı, aynı kalın ses bu kez:

«Makkartii» diye bağırdı...

Feyzioğlu, hemen geri geldi göbek taşına:

«Hayret yahu, ben de iyice temizlenmemişim» dedi...

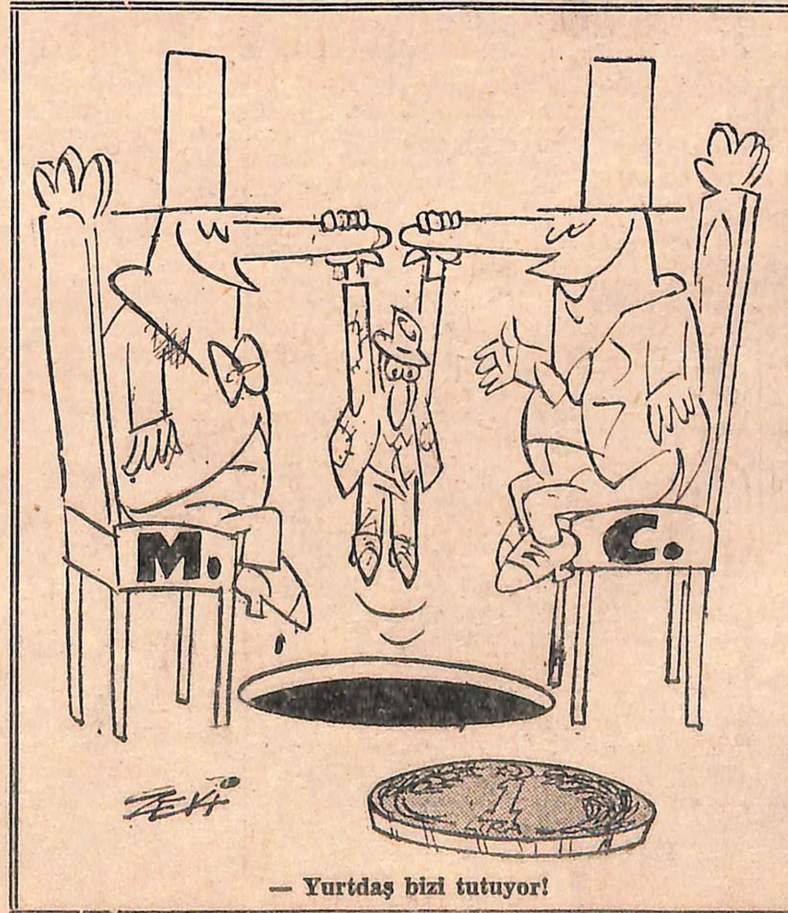
Erbakan kalktı ayağa:

«Ben sizi dışarda beklerim arkadaşlar» dedi... Ama, daha iki adım atmamıştı ki, aynı kalın ses:

«Dini politikaya âlet» diye bağırdı...

Erbakan da döndü geldi...

Of aman ne kir o öyle... Sanki hiç keselenmemişler, sanki hiç su dökünmemişler... Saatlerce, yundular, yıkandılar, keselendiler... Hazırlandılar, çıkacaklar... Demirel havlularına sarındı... Yine o kalın ses:

— Yurtdaş bizi tutuyor!

«Danıştay kararları» diye bağırdı...

«Akideşle, ben baştan yıkanacağım.»

Türkeş hazırlandı, gidiyor, aynı kalın ses:

«Dâvadan dönersem beni de vurun!»

«Yahu ben de temizlenmemişim.»

Feyzioğlu gidiyor, aynı kalın ses:

«Şerbetçiii»

«Şu kire bakın arkadaşlar, ben de kalayım, baştan yıkanayım.»

Erbakan gidiyor, aynı kalın ses:

«Şeriat gelmelidir»

«Yahu meğer ben hiç yıkanmamışım.»

Oturdular, baştan kirlerini çıkardılar, baştan yıkandılar... Yine tası vurup hamamcıyı çağırıyorlar... Hamamcıyı tokmaklı kapının yanında yakaladım:

— Söyler misin hamamcı kardeşim, bunlar niye çıkamıyorlar? dedim...

Hamamcı:

— Bunlar hep burada, dedi... Tam yıkanıyor, çıkmaya hazırlanıyorlar, işte o ses... O ses bağırınca, birdenbire kirleniyorlar, baştan yıkanıyorlar...

— Vah vah, dedim...

Hamamcı:

— Yalnız onlar değil ki, dedi... Bu hamam laçka oldu laçka... Şu kurnaya bak... Bak bak çıkanı görüyor musun?

— Ha tamam tanıdım, Ali Naili Erdem, Millî Eğitim Bakanı, dedim... Kim onun yanına yanaşan?

— Müsteşarı... Baksana, bakana bir kâğıt imzalatıyor... Oysa ki adamcağız tam çıkmak üzereydi, şimdi yine sil baştan yapacak.

— Müsteşar neyi imzalattı ona?

Hamamcı:

— Bir öğretmenin atama kararnamesini, dedi... Tam yıkanıyor, kurnadan çıkarken adamın önüne kararnameyi uzatıyorlar. Ama sağolsun adamın hamama çok yararı dokuyor, o hamama geldiğinden beri külhanda odun değil, kitap yakıyoruz...

— A şu kurnada çağıl çağıl su dökünen de kim?

— Tanımadın mı, suyun çağlamasından belli değil mi?

— Ay gözlüksüz olunca birden tanıyamadım, Çağlayangil bu... Demek oradan oraya uçmaktan hamama gelmeye zaman bulmuş...

— Ama çıkamıyor zavallı... Tam çıkacak oluyor, biri oradan Kıbrıs diye bağırıyor, hop geri içeri...

— Ay şunu da tanıdım, Adalet Bakanı...

— Evet o, tam yıkanıp çıkıyor zavallı, biri oradan, «Bu mücadele vatanseverlerle, vatan hainlerinin mücadelesidir» diye bağırıyor, adamcağız hop içeri...

Hamamcı beni kurnaları bir bir gezdirdi... Her kurnada bir bakan, boyuna yıkanıyorlar...

— Vah vah, dedim, hep böyle yıkanıyorlar mı bunlar?

Hamamcı:

— Evet, dedi, temizlik imandandır, deyip deyip yıkanıyorlar...

Hamamcıya son kez sordum:

— Bu hamamın adı ne?

Hamamcı:

— Kapısında görmedin mi, Cephe Hamamı, dedi...

Sevgili okuyucular, şu düşümü babanızın hayrına biriniz yorumlasanıza!

Muzaffer İZGÜ

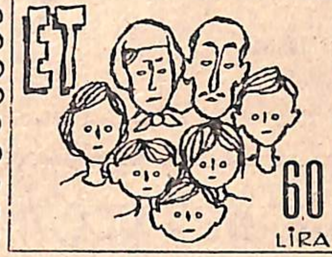
KONUMUZ PULCULUK

YAZAN: NİYAZİ
ÇİZEN: YOLTAŞ

ÖZEL MUHABİRİMİZ, BİR PUL MERAKLISINA AİT SON DERECE DEĞERLİ VE DE GİZLİ BİR PUL KOLEKSİYONUNUN FOTOĞRAFLARINI ÇEKMEYİ BAŞARMIŞTIR.

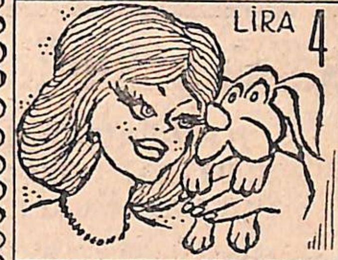
BU KOLEKSİYONDAKİ PARÇALARDAN BİR KISMINI, YERYÜZÜNDE İLK KEZ YAYINLAMAKTAN KIVANÇ DUYUYORUZ.

1200 LİRA MAAŞLA YEDİ KİŞİNİN GEÇİNDİĞİ KITKANAAT AİLESİNİN ÜÇ YIL ÖNCE KURBAN BAYRAMINDA ET YEMELERİNİN ANISINA ÇIKARTILAN PUL

BU PUL, SOSYETENİN TANINMIŞ GÜZELLERİNDEN FİFİ'NİN KÖPEĞİ MİNNOŞ'UN YAVRULAMASI DOLAYISIYLE ÇIKARTILMIŞTIR.

LOCKHEED VE NORTROP FİRMALARINDAN MİLYONLUK DÖVİZ (!) ALAN MEÇHUL KAHRAMANLARIN ANISINA ÇIKARTILAN UÇAK PULU

FAKİRSEVERLER DERNEĞİNİN KİMSESİZ BİR ÇOCUĞA BİRİNCİ TEKİNİ ÜÇ AY EVVEL VERDİĞİ ÇORABIN, İKİNCİ TEKİNİN VERİLİŞİ DOLAYISIYLE ÇIKARTTIĞI PUL

BİR YIL İÇİNDE ÜNİVERSİTELERİN AÇIK OLDUĞU BİR TEK GÜNÜ HATIRLAMAK ÜZERE ÇIKARTILAN AÇIK GÜN PULU

ONALTI YILLIK HIZLI ŞOFÖR SERACETTİN'İN, KIRMIZI YANINCA İLK KEZ ARABASINI DURDUĞU GÜNÜN ANISINA ÇIKARTILAN PUL

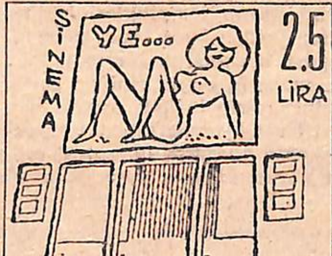

NEŞELİ ŞEN DULLARIMIZDAN BİLLÛRİYE HANIMIN YİRMİNCİ KEZ EVLENİP ERTESİ GÜN BOŞANDIĞINI SİMGELİYEN ŞEN DUL PULU

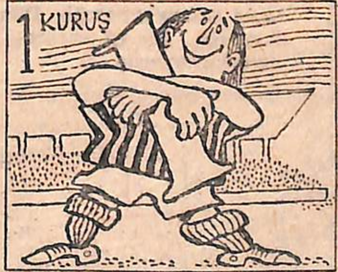
HİÇBİR ŞEY SÖYLEMEKSİZİN TAM ONALTI SAAT KONUŞAN ÜNLÜ BİR POLİTİKACININ BU BAŞARISI DOLAYISIYLE ÇIKARTILAN PUL

TAMAMI 2.5 SAATTE ÇEKİLİP BİTİRİLEN 2.5 SAATLIK BÜYÜK YERLİ FİLMİN VİZYONA GİRİŞİ DOLAYISIYLE ÇIKARTILAN PUL

BEŞİKTAŞ ADINDAKİ FUTBOL TAKIMININ ALTI AYDA ALABİLDİĞİ BİR TEK PUAN DOLAYISİYLE ÇIKARTILAN HATIRA PULU

FERHUNDE HANIMIN BU YIL BEŞİNCİ KEZ KUTLADIĞI YİRMİALTINCI DOĞUM GÜNÜ İÇİN ÇIKARTILAN PUL

KARISIYLE GAZİNOYA GİDEN EFDALETTİN BEYİN, O GÜN ALDIĞI MAAŞIN TAMAMINI HESAP OLARAK ÖDEMESİ DOLAYISİYLE ÇIKARTILAN PUL

ÜNLÜ SPORCU CEMALETTİN'İN EVE İLK KEZ GECE YARISINDAN ÖNCE DÖNÜŞÜ DOLAYISIYLE ÇIKARTILAN HATIRA PULU

AYBAŞINDAN HAFTALARCA SONRA MAAŞLARINI YARIM YAMALAK ALABİLEN BELEDİYE PERSONELİ İÇİN ÇIKARTILAN MAAŞ GÜNÜ PULLARI

TÜM GELİRİ, PARTİLER ARASI TRANSFERLERDE KULLANILMAK ÜZERE ÇIKARTILAN ÖZEL DAMGALI YARDIM PULU

Samata

ÖZGÜRLÜKLERİN KISITLANMAYA KALKIŞILDIĞI DÖNEMLERDE ÇIKAR. PARAYLA SATILMAZ, OKUNUP ATILMAZ.

Hazırlayanlar: Vedat SAYGEL — Zeki BEYNER

PALAVRA

Saatler ileri, saatler geri
Elin keyfine de kâhya mısın sen?
Aydınlatacakmış sözde ülkeyi
Lâmba mı, kandil mi, mahya mısın sen?

Sona erecekmiş çekilen darlık
Dağ taş olacakmış ayvalık narlık,
İnanması güç ya, diline sağlık
Sihirbaz milyoner Yahya mısın sen?

On sekiz bin kazık çakıldı ve Aksaray geçidi trafiğe açıldı.

İLK GÜNÜN BİLANÇOSU: KAZIKLANAN YURTTAŞ SAYISI 20 BİN OLARAK SAPTANDI, ÇANTASINI KAPTIRANLAR KARAKOLLARDA TOPLANDI.

Bir süre önce çıkan yangından sonra trafiğe kapatılan Aksaray geçidi eksikleri tamamlanarak büyük bir törenle hizmete girmiş, açış konuşmasını yapan Belediye Başkanı çarşının onarımı konusunda halka geniş bilgi vermiştir. Sözlerine kazığın toplum yaşamımızdaki önemini belirtmekle başlayan başkan, «Kazığı gerektiği yerde gereği gibi kullanmasını bilmeyen bir toplum, kazıklanmışcasına yerinde saymaya mahkûmdur» dedikten sonra kürsüye çıkan esnaf temsilcisi elindeki sembolik kazığı halka göstererek, «Hiç bir felâket sebepsiz doğmaz» dedikten sonra şöyle devam etmiştir: «Hepimizi kedere boğan bu talihsiz yangın için de çok şey söylenmiştir. Elektrik kontağından çıktı denmiştir. Belediyenin ihmalinden çıktı, itfaiyenin geç gelmesinden çıktı denmiştir. Asıl nedeni ise şudur: Bu yangın, yapımdaki büyük hesap yanlışları yüzünden çıkmıştır. Daha temelde atılmaya başlanması gereken kazıklar her nedense atılmamış, hattâ inşaat projesine bile katılmamıştır. Ancak yanmasından sonra ilgililer bu gerçeği kabul etmişler, belediye ile kent esnafı elele vererek kazık sağlama yoluna gitmişlerdir.»

Yapılan bu konuşmalardan sonra bandonun çaldığı kazık havasıyla geçit üstündeki tören sona ermiş, yayası, otosu, seyyar satıcısı birbirine girmiş, trafik görevlileri yarım saat içinde beş plâka söküp, yirmibeş sürücüye çeşitli para cezası vermiştir. Belediye yetkilileri onarım masraflarının bir kaç gün içinde çıkarılacağını umduklarını söylerken Gençlik ve Spor Bakanlığı'ndan bir ilgili de, 1976 Kanada Olimpiyadına gönderilecek atletizm takımının, Aksaray'daki kazıklardan sıyrılmasını başaran yurttaşlardan seçilmeye başlandığını açıklamıştır.

ORTAK PAZAR'DAN PATATES KARŞILIĞINDA NASİHAT ALIYORUZ

Patates fiyatlarının Avrupa borsalarında dolara meydan okurcasına yükselmesi Ortak Pazar ülkelerinin bize karşı o-

lan sert tutumlarının yumuşamasını sağlamış, üç kişilik bir heyet Ankara'ya gelerek bizimkileri bir güzel yağlamıştır. Kıbrıs konusundaki görüşlerimizi dinledikten sonra bizi haklı bulan heyet üyeleriyle ticari konularda da anlaşma sağlanmış, beş yıl süreyle Ortak Pazar'dan öğüt alıp patates vermemiz karara bağlanmıştır.

COLUMBO PABUÇLARINI ÇALDIRDI

Bir otel idaresi tarafından dâvet edilen ünlü komiser Columbo, kentimize geldiğinin ikinci günü tarihi ve turistik yerleri gezerken pabuçlarını çaldırmış. Yenicami kapısında yalınayak kalmıştır. Ne yapacağını şaşıran komiserin haline acıyanlar aralarında topladıkları parayla bir taksi tutmuşlar, komiseri iyice soyulmadan kaldığı otele atmışlardır.

«İstanbul güzel şehir» diyen komiser, kendisini getirenlere teşekkür ederken şunları eklemeyi de unutmamıştır: «Bir daha yanıma polis almadan sokağa çıkarsam tövbeler olsun!»

ERBAKAN'IN HAZIRLADIĞI GİZLİ RAPORU ELE GEÇİRDİK!

MSP Genel Başkan Yardımcısının çaycısına bir ibrikle bir tesbih hediye eden arkadaşımız kimseye görünmeden içeri dalmış, parti liderinin bakanlar kuruluna sunmak üzere hazırladığı gizli plânları dosyasıyla almıştır. Belgelerden anlaşıldığına göre bu yılın ortalarında plânını eksiksiz uygulamaya kalkışacak olan Erbakan, hükûmet ortaklarını razı edemediği takdirde MSP dışındaki partileri istifaya zorlayacak, plânını tek başına uygulayacaktır. Elimizde bulunan dosya hakkında görüşlerini sorduğumuz bir parti yetkilisi: «Evet efendim, duyup öğrendikleriniz doğrudur.» diyerek devam etmiştir: «Her şeyden önce kendi petrolümüzü kendimiz bulacağız. Ağrı dağına tırmanacak bir ekip kurduk. Bu ekip yaz aylarında zirveye varacak, orada Nuh'un gemisini bulacak. Taşınan parçaları sahillerimizin birinde monte edeceğiz, modern teçhizatla donatıp Atlas Okyanusu'ndaki uluslararası sulara gideceğiz. Dünya denizlerine burgu salıp, petrol toplayacağız. Bu işi başardık mı, siz görün ülke kalkınması nasıl gerçekleşirmiş!»

— Açlık bütün dünyayı tehdit ediyor. —

BİZİM AÇ!

KUYRUKTA ŞEHİT OLDU!

1966 yılında yurt dışında çalışmak üzere İş ve İşçi Bulma Kurumu'na kaydını yaptıran bir vatandaş, 10 yıldır sabah saat 8'le akşam 18 arasında yılmadan nöbet tuttuğu işsizler kuyruğunda

bunaldığını hissederek, sırasının kaybolmaması için önündeki ve arkasındaki arkadaşlarından izin alıp bir ara şöyle bir çevreyi dolaşmaya çıkmıştır. Mağaza vitrinlerine dalıp kalan, fiyatlar karşısında donup kalan adamcağız bir güzel kafayı bulmuş, sendeleyerek girdiği kuyrukta fırsat kaçırmayarak kimseye çaktırmadan şehit olmuştur.

Neden sonra durumu farkeden arkadaşları, «Hâlâ inanamıyoruz» demişlerdir. «İşine son derece bağlıydı. Her sabah hepimizden önce gelir, aynı yere umutla, sabırla bekleyip dururdu rahmetli!...»

YOK YOLUNA KATİL OLDU!

ARKADAŞININ SÖZLERİNİ HAZMEDEMEYEN GENÇ CİNAYETTEN SONRA İKİ ŞİŞE MADEN SODASI İÇTİ.

Yılın bilmem kaç birinci cinayeti dün Sultanahmet'te işlenmiştir. Görgü tanıklarının belirttiklerine göre arkadaşının «Mobilya sen de...» demesine müthiş sinirlenen genç adam, «Bana kereste diyecek insan daha anasından doğmamıştır» diyerek elini cebine daldırdı, bıçağını çekerek önüne gelene saldırdı. Üç kişinin de yaralandığı olaydan sonra iki şişe maden sodası aldırdı.

Burası ANKARA

Fikret Otyam

"BETON MAVNALAR"

«Ben» dedi o kibar yüzlü, sıkılgan genç, «Küflü kitabevinden öğütlediler. Bir kitabım var, acaba bana bunun kapağını yapar mısınız?»

Kitaplara kapak yaparım. Ama okuduktan sonra karar veririm. Öyle yaptım, inci gibi yazılmış, dizilmiş o yazıları bir solukta okudum, kararımı ilk sayfalarda vermiştim... Adını sevmemiştim kitabın, onu da değiştirdim, «Yapı Acısı».

Kitabın kapağının basımıyla da uğraştım, sonra kitabın o kibar yüzlü sahibi, bana ciltletip verdi kitabını, imzalamıştı da... Sonra para almayınca bir dolmakalem, bir kitap açacağı, bir de bakır iğnelik armağan etti. Dolmakalemi, bir arkadaşımla güreşirken kırdım, diğerleri evimde duruyor.

Bu kibar yüzlü, gözlüklü, insana güven veren bakışlı genç ile arkadaş olduk. O, Devlet Plânlama Teşkilâtı'na girmişti. Mühendisti, «Yapı Acısı» romanında, bir baraj yapımında başına gelenleri anlatıyordu. Demokrat Parti zamanında... DPT ile ilginç öyküler anlatıyordu, yazması için zorladım aylarca, kendine has bir anlatımı vardı, en ince alayı bile ciddî bir biçimde belirliyordu... Sonra gününü birinde yine inci gibi yazılmış müsveddelerini getirmişti, sayfalar dolusu. Hem okuyor, hem de zaman zaman katıla gülüyordum, ama en çok içim kan ağlayarak. O yazıları okurken, genel yayın müdürü rahmetli Ecvet Güresin neye güldüğümü sormuştu, anlattım, bazı parçalar okudum, elimden aldı, yer yer okudu, sonra gazetemizde yayınlayabileceğimizi söyledi. Sevindim...

Uzundu, bazı bölümlerini işaretledim, çıkarılabilirdi. Aradan aylar değil, yıllar geçti, bu yazılar geçen yıl gazetemizde «Devlet Yokuşu» adıyla yayınlandı.

Yazarını açıklayabilirim artık. Ali Nejat Ölçen. Şimdilerin İstanbul CHP Milletvekili, Millet Meclisi CHP Grup Başkanvekili, İstanbul Teknik Üniversitesi mezunu, 1922 Amasya doğumlu, Almanca, İngilizce bilir, evli iki çocuk babası.

BETON MAVNALAR...

Birisi, DPT'ye gelmiş, elinde birtakım projeler. Cumhurbaşkanı rahmetli Cemal Gürsel'e başvurmuş daha önce, rahmetli de aidiyeti cihetiyle Devlet Plânlama Teşkilâtı'na sevketmiş. Olayı okurken yerlere yatıyordum gülmekten. Ölçen daha önce anlatırken de gülmüştüm katıla katıla... Ama, neden olmasındı?

Geçen yıl yayınlanan tefrikada, olayın başlığı «Beton Mavnalar», kısaca alalım buraya:

«...... Ama bir gün bir adam çıkageldi. Uzun boylu, iri çeneli bir adamdı. Ceketinin cebinde demir leblebiler varmış gibi uçları öne doğru sarkmıştı. Çantasından çıkardığı kâğıtları masaya yaydı, anlatmaya başladı:

— Yıllarca beni dinlemediler beyim, diyordu adam. Beni ancak siz anlarsınız biliyorum. Patentlerini de aldım. Nah işte. Ama bu Liman Dairesi yok mu? Benim düşüncelerimi kıskanıyorlar. Plânlarımı onaylamadılar. Siz onaylarsanız olur biter. Beton mavnalar yapacağım, içini taş dolduracağım.

— Beton mavnalar mı?

— Beton mavnalar beyim. Liman yapılacak yere motorlar çekip götürecek. Tam yerine usulca geldi mi (iri kemikli ellerini beton mavnalar gibi masanın üzerinde gezdirdi) mavnayı batıracağım. İçi taş dolu, yüzlerce, bu beton mavnalardan yanyana üstüste batıracağım. Rıhtım, yada dalgakıran kendiliğinden yapılmış olacak.

Adam anlatıyor, sabır içinde dinliyordum.

— .... Çok iyi düşünmüşünüz, dedim.

Gözleri ışıldadı:

— Bütün varımı yoğumu bu projeye harcadım dedi. Çizdiğim her paftayı patent dairesine onaylattım. Ama bu Limanlar Dairesi yok mu?.. Bu Limanlar Dairesi!... Memleketin milyonları...

— Altı düz bu mavnaların, dedim. Düz olunca da dalgalı denizde batar.

— Batmamalı benim mavnalarım dedi adam. Limana yanaşmadan batmamalı.

— Dibe denge kanatları koymak gerekir, dedim.

Adam kapıdan çıkarken gözlerimin içine bakıyor «Hakkınız var» diyordu. «Unutmuşum, bunu da projeye ekleyeceğim. Sağ olun.» Kapıyı sessizce, mutluluk içinde kapayıverdi. Ömründe ilk kez mutlu oluyordu belki de.

ARADAN yıllar geçti. Ne oldu bu adam, nerdedir şimdi? Beton mavnalarla kaybolup gitmiş yada denizin derinliklerine gömülmüştür. Ama Kana'dada bir liman yapımında beton mavnalar kullanıldığını ve bunun önemli bir buluş olarak anlatıldığını görünce, o yaşlı adamın düşünceleri denize değil sanki içerime gömülmüştü.»

Böyle harika buluşlar gelirmiş DPT'ye. Çoğu ipe sapa gelmez, o tarihlerde bunlardan bunalanlar bu gibi işler için bir de dosya açmışlar, Nejat anlatırdı...

— Benim istifamı istiyorlar, kendileri istifa ediyorlar!

Gazetede okuyunca beton mavnalar yapıldığını, telefonla sayın Ali Nejat Ölçen'i aramış, haberi okumuştum. Sayın Ölçen, bundan sonraki duygusunu yazının sonunda en içten biçimde açıklıyor.

Nereden tutturdum bu beton mavnalar öyküsünü? Bir İstanbul gazetesinde resimli bir haber, bakınız ne diyor:

ODTÜ'DE BETONDAN BALIKÇI TEKNESİ YAPILIYOR

Türkiye'de balıkçılığın geliştirilmesi için ODTÜ'de gemi inşaat mühendisleri ile Su Ürünleri Genel Müdürlüğü tarafından beton gemi yapımına başlanmıştır. Yetkililer, yapılan örnek geminin balıkçılar tarafından benimsenmesi halinde yakında seri imalâta geçileceğini bildirmişlerdir.

Konu ile ilgili bilgi veren Prof. Doğan Sorguç, model olarak yapılan balıkçı gemisinin projesinin İsveçli gemi mühendisi A. Sannergren'e ait olduğunu ifade etmiştir.»

Evet, haber böyle!...

Haberi okur okumaz, yıllar öncelerine döndüm. Devlet Plânlama Teşkilâtı yeni kurulmuş, büyük umutlarla... Köyün çeşmesi için başvurmalardan tutun, evinin plânlanmasını da buraya sorana dek, herkes her konuda başvuruyor. Plânlı bir döneme girmiştik ya!... İşte bunlardan birisi de beton mavnacımız, alın diyor yapın bunu, yüzlerce rıhtım, yüzlerce liman en hasından, en ucuzundan.

Bu son haber üzerine de hemen sayın Ölçen'i aradım. Eski plânlamacı şimdilerin CHP grup yöneticisi, politikacı olmuş yâni... «Evet» dedi, «ben de okudum.» Konuştuk, acı acı gülüştük!

Evet, sahiden kimdi bu adam? Sağ mı, öldü mü yoksa? Bir bilsem, sağ ise bu yazıyı göndereceğim, öldüyse mezarına bir demet menekçe bırakmak isterdim...

Fikret OTYAM

— Tevekkeli değil beni CİAk CİAk bağırttılar!..

YUSUF ZİYA ORTAÇ

1975 - 1976 ARMAĞINI YARIŞMASI

İKİNCİLİK ÖDÜLÜ KAZANAN ESER:

BEYAZ MENDİL

AKBABA, «Beyaz Mendil» adlı öyküyü yazan Sayın K. Doğan BÜKE'yi candan tebrik eder, başarılar diler.

HUKUK Fakültesinde öğrenciyim. Hukuk Tarihi, Amme Hukuku, Toprak Hukuku, Medeni Hukuk... Hak kıt, hukuk çok... Bu dersler hep hava cıva... Ceza Hukuku gibi var mı? Hocası da zorlu mu, zorlu: Ordinaryüs Profesör Tahir Taner... Göğüs cebinde kar gibi bir beyaz mendil, arada çıkarır; gözlüğünü siler. Düzensiz şekilde katlar, yine cebine yerleştirir. Sanki, mendil değil, vazoda bir zambak... Benimki de mendil, o da beyaz, güzelce ütülenmiş. Hem, yatak altı ütüsü değil, nar gibi yanan kömürün ısıttığı ağır ütü ile ütülenmiş... İngiliz malı, Piramit marka mendil. Cep dersen, aynı... Yarım saat uğraşıyorum, hocanınki gibi durmuyor. Besbelli, hocanın kumaşı İngiliz, benimki Sümerbank malı. Demek marifet mendilde değil, kumaşta. Sahi, Tahir hocanın bir gözlüğü var, adama artist gibi bir görünüm veriyor. Eh, biraz da göbekli... Belki, mendili zambak yapan gözlükle göbek...

Tahir hocanın dersinde koca anfi, tamamen dolar. Değil oturacak yer, ayakta durmak için boşluk bulmak bir mesele... Başka derslerde olduğu gibi; sabah gelip, kitap, çanta koyarak yer ayırmak ne mümkün? Hele; kitabını, varsa çantanı, pardesünü bir sıraya koy, yer ayır, koridorlarda kızlarla dalga geç bakalım. Bir daha malını göremezsin. Hem; öyle «Bu sıra Karadenizlilerin, şu sıra Adanalıların» numarası da sökmez. Neymiş efendim? Adanalıların, Karadenizlilerin yerine kimse oturamazmış. Oturur arkadaş! Bu, Tahir hocanın dersi. Ders dinleyeceksen, koridor âlemlerini bırak, efendiliğini bil, geç yerine otur!

Tahir hoca, Ceza Hukukunu anlatır, ağzından bal damlar. Lombrozo, Garafallo, şu, bu, bir sürü İtalyan Ceza Hukuku âlimlerinin adı... Salondaki öğrencilerin tamamı müstakbel ceza hâkimi, yalnız ceza dâvalarını kabul edecek avukat adayı... Hukuk dâvası, ticaret dâvası, icra takibi işleri, onlar fos... Tüm Türkiye'de herkes suç işlese ne gam? Öyle ceza avukatları yetişiyor, aklın durur. Hukuk, ticaret dâvaları, icra takipleri için hâkim, avukat bekleyenlerin aklına şaşarım. Hukuki anlaşmazlığa dönüşecek işe girme, paranı âleme kaptırma! Kaptırırsan, paranı yerlerse, git, kendi işini kendin hallet... Hele, bu öğrenciler fakülteden mezun olsun, avukatlık ruhsatını alsın, bak bakalım, cezaevlerinde tutuklu kalır mı? Hepsi beraat... Gör bak, hükûmet cezaevlerini bile kapatır. İçerde adam kalmayınca cezaevlerini ya okul yapar, belki de hastane... Bunlar; öğrenci değil, ceza hukuku âlimi...

Sömestr tatili... Yüksek öğrenimin balayı! Bavulunu kap, atla vapura, ver elini Haydarpaşa...

Gecenin köründe tren menziline vardı. Saatlerdir cıyak cıyak feryat eden düdük, şimdi ne tatlı ötüyor? «Ben geldim!» diyor. «Beklediğiniz yolcuları; dağ, bayır, tünel, rampa demedim, koştum getirdim, alın onları, bağrınıza basın...»

Üfff beee, şansa bak! Bu yıl Şubat ayı yirmisekiz gün. Bu da iş mi yâni? Sömestr tatilini neden otuzbir gün olan bir aya koymazlar? Neyse, gelecek yıl Şubat ayı yirmidokuz gün, bir gün, bir gündür...

Eeee, tatile gelmişsin, koskoca bir üniversite öğrencisisin, bunun sineması var, bir iki gün de amca, dayı, teyze, bilmem kimin yemeğe çağrısı var.

Pederin terziye ısmarladığı elbiseyi bir alayım, annemi de kandırıp bir çift kundura aldırtırsam, işim iş... Şu Suna da mahsus mu yapıyor ne? Bakıyorum, bir gün pencerenin önünden ayrılmıyor, iki gün son sonra hiç görünmüyor. Elbiseyle ayakkabıyı bir giyeyim, adam çatlatmayı Suna'ya belletirim!

Akşam, yemekten sonra bizim evin önünde ıslıktan durulmuyor. Her birinin tonu ayrı, melodisi başka... Bu ıslık, Ahmet'in, diğeri Vedat'ın, öbürü kim ola? Babam durumu anlar: «Oğlum, yine mi sokak, geleli iki hafta oldu, bir akşam birlikte olamadık!» diye siteme başlar.

Dışarı çıkmak için biraz ayak sürürüm, annem merdiven başında, elime bir şeyler sıkıştırır.

Bu hafta güzel film yok, Türk filmi de seyredilmez...

Nereye gitmeli? Bu da lâf mı yâni, gideceğin yer belli. Hem de besbelli! Ver elini genelev... Şöyle fıstık gibi bir şey bulup kahvesini içmeli. On lira da pahalı birader, beş liralığı da var, ama yaramaz! Gençlik öldü mü?

Genelev bir kalabalık, sanki miting yeri. Dışarıda adam kalmamış. Bu kadar adam; anasını, babasını, kardeşini, hattâ karısını nasıl kandırıp gelmiş?

Evlerin önü, etten bir kale ile çevrili, millet üstüste... Bir kapı önüne yanaşıp pencereye ulaşmak, ekmeğin vesika ile satıldığı günlerde, fırının önüne varmaktan zor. Hadi; o ekmek derdi. Peki, bu milletin derdi ne?

Aman beee; ne kadar da tanıdık var? Genci, yaşlısı, evlisi, bekârı... Aman, kalabalığa karışıp, şu komşuya görünmemeli. Neden gizlenecekmişim? O benden utansın, kazık kadar evli adam, burada işi ne? Gül gibi karın seni evde beklesin, sen gel buralarda sürt...

Kaldırımda bir kalabalık, zorla yarıp yanaştım. Yerde genç bir adam; belli, sarhoş, hafiften bağırıp çağırıyor, belki de bir şarkı mırıldanıyor. Kimseye zararı yok, esrar da içmiş olabilir. Tiz bir düdük sesi, devriye polisi olmalı. Kalabalık dağılıverdi; yerdeki adam meydana çıktı. Polis yaklaştı, çizmesi ile tekme atıp «Kalk lan» diye bağırdı. Adamda kalkacak mecal nerede? Polis bir tekme daha savurdu: «Kalk lan, burayı evin mi belledin?»

Adam oralı değil, söylenip duruyor. Poliste bir öfke, bir bağırma. O neee? Elini tabancasının kılıfına attı, tabancasını çıkardı. O güne kadar, tabanca görmemiştim. Ne de soğuk bir şey? Polis yine bağırdı: «Kalk lan, elimden bir kaza çıkacak!» Yerdeki adam şöyle bir doğrulur gibi oldu, elini polise uzattı. Polis, bir tekme daha savurdu, adam yere yapıştı. Tak, tak, tak... Aman bre, polis adama ateş etti. Kurşunu yiyen adamda bir feryat, bir hırıltı, sonra sessizlik, ölüm sessizliği... Önce adamın üstü kızıla boyandı; sonra yer kana bulandı, genç adamın yüzünde ölüm soğukluğu belirdi. Genelevin kapısındaki kulübeden fırlayan bekçi ve polisler cesedin çevresine doluştu. Ellerinde tabanca... Fırt, fırt, fırt düdük sesleri. Genç adamı öldüren polis; elinde tabanca, arkadaşlarına haykırdı: «Yetişin beni öldürüyorlar!»

Bu adam öldürme fiili hayatın en korkunç olayı... Çağrışımlar: Lombroso, Garafallo, kasten adam öldürme, doğuştan suçlu tipi, tesadüfî suçlu, karakol, meşru müdafaa, cezaevi, tanık, savcı, müdafaa avukatı, kelepçe, profesör Tahir Taner, beyaz mendil... Aniden mideme saplanan sancı, bulantı, kusma isteği... Ağzım kuruyuverdi, dilim ağzımdan daha kuru, kupkuru, dilim damağıma ateş gibi yapıştı.

En iyisi buradan gitmek. Ev, yatak, dön ha dön, uykusuz bir gece...

Sabahın erken saatinde evden çıkıp gazeteciye gittim, mahalli iki gazeteyi de aldım. O yıllarda, İstanbul gazeteleri kente iki gün sonra gelirdi. Ulus bir gün gecikme ile geliyor. Ulus da gazete mi? İki satırdan biri «İnönü dedi ki...»

İki gazetede de bir polisin meşru müdafaa nedeniyle bir mütecavizi öldürdüğü yazılı. Habere göre, yerdeki mütecaviz azgın bir canavar. Zavallı polis, öldürülmekten kılıpayı kurtulmuş. Gazeteye göre polis, ertesi gün Ağırceza Mahkemesinde suçüstü hükümleri gereğince yargılanacak.

Yurtbilgisi kitabı, Türk Ceza Kanunu, vatandaşlık görevi, adalete yardım... Mahkemeye gidip tanıklık yapmalıyım, bu benim görevim. Bu görevden kaçınırsam bana yazıklar olsun!

Yarın Adliyeye giderim, Ağırceza Mahkemesi salonunda duruşmayı izlerim, sanık polis yalanları uydursun bakalım, güler geçerim. Görgü tanıkları, savunma tanıkları dinlendikten sonra; Türk filmlerinde son anda nadim olup yerinden fırlayan tanıklar gibi bağırırım: «Reis beyefendi; ben olayın görgü tanığıyım, heyetinizce dinlenmemi talep ederim...»

Salonda bütün gözler bana çevrilir; hafif bir uğultu, «Bu da nereden çıktı?» gibilerden bakışlar. Reis; savcıya dönüp sorar: «İddia makamı olarak mütalâanız nedir?» Savcı cevabını verir: «Tanığın dinlenmesi mütalâa olunur.» Bu defa reis iki üyeye bir şeyler sorar; zabıt kâtibine «Yaz oğlum» diye söze başlar: «Gereği görüşüldü, talep veçhile tanığın dinlenmesine karar verildi.»

Ben tanık yerine geçerim, zabıt kâtibi kimliğimi tesbite geçer. Dinleyicilerde bir merak; «Bu adam kim ola?» Babamın adı şu, anamın bu, doğum tarihim bindokuzyüz yirmisekiz, işim yok efendim, öğrenciyim. Nerede mi? Hukuk Fakültesinde reis bey...»

Reis, doğru söylemem için gerekli kanunî ihtarı yapacak, sonunda yemin var! Allah, namus, vicdan var... Ben «Reis beyefendi, olay akşamı genelevdeydim, sanık polis suçludur, maktûl, sanığa tecavüz etmemiştir, meşru savunma yoktur, sanık kasten adam öldürmüştür...» diyeceğim. Sanık avukatı yerinden fırlayacak: «Muhterem yargıçlar, tanığın sözlerini kabul etmemekteyiz, müvekkilime tecavüz eden maktulün yakınlarının temin ettiği yalancı şahittir!»

Ertesi gün gazetelerde yargılama bütün ayrıntıları ile yayınlanacak, son dakikada ortaya çıkan bir tanığın dâvanın yönünü değiştirdiği anlatılacak, sonunda adaletin yerini bulduğu belirtilecek.

Gazetelerde adım, sanım yazılı. Yargılamayı okuyanlar benim için; «Yaaa, demek o akşam genelevdeymiş...» diyecekler. Anam, babam, kardeşim, akrabalar, komşunun kızı Suna bunu öğrenecek.

İki yıl sonra Fakülteyi bitireceğim, avukatlık stajı yapmak için Baro Başkanlığına başvuracağım, dileğim kabul edilecek, Ağırceza Mahkemesinde staja devam edeceğim. Reisin, üyelerin, savcının gözü beni ısıracak, aklı takılacak: «Yeni stajyer bana yabancı gelmiyor, tanıyacağım ama nereden?» Bir bana bakacak, yine bakıp belleğini zorlayacak: «Haaa, hatırladım, polisi mahkûm ettiren tanık» diyecek.

Hayır Hukuk Fakültesi öğrencisi olan bey... Müstakbel ceza avukatı! «Sen Şubat tatiline gelmedin, ananın özenerek pişirdiği bol etli kuru fasulye ile pilâvı yemedin, Suna'ya gizlice mektup da vermedin, genelev de gitmedin, cinayeti görmedin, hem sen Yurtbilgisi kitabı da okumadın, Ceza Hukuku yerin dibine batsın. Sen Tahir Taner'i de tanımadın. Hem, beyaz mendil neymiş, bir süs işte... Erkek adama süsün ne gereği var, üçgen bağlanmış bir kravat neyine yetmez?...

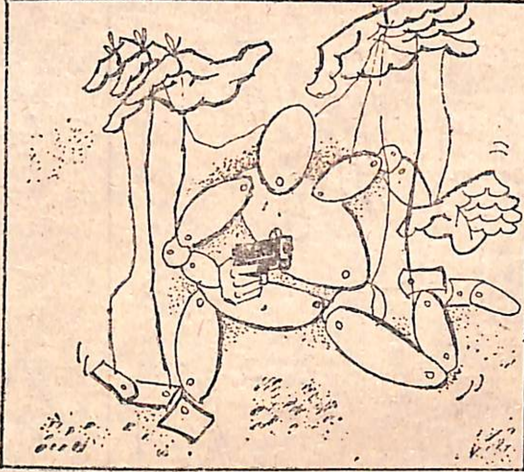
K. Doğan BÜKE

«DENİZ TUTMASI»!

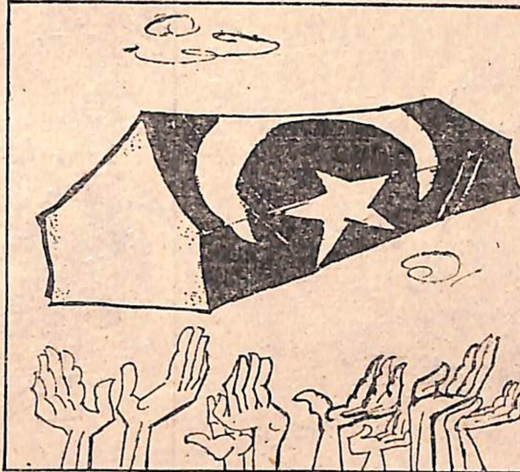
FİGÜRANIN AŞKI

Yazan Mukadder Özakman — Çizen Orhan Özdemir

Onları yöneten kim, tanımıyor lideri;
Nereye dense gider, ha ileri, ha geri...

Figüranlar sokakta habire kapışıyor;
Liderler rahat rahat göbeğini kaşıyor...

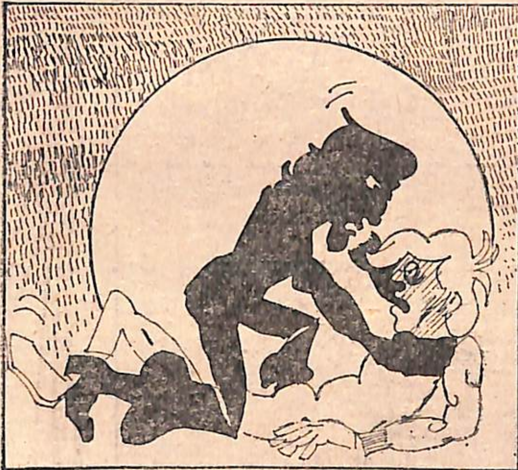
Figüranlar sokakta birbirini öldürür,
Ölümler sağcıyı mı, solcuyu mu güldürür?...

Politik sözler gelir ne ipe, ne de sapa;
Anladınız değil mi, asıl kim isteer sopa...

FİGÜRAN'IN BİLİNCİ

Bir gün üniversite mitingine karışır,
İçlerine sızan var, iki taraf kapışır.
Bu gençlere oluyor, işte bütün olanlar;
Arka plânda ise işi yönetenler var.

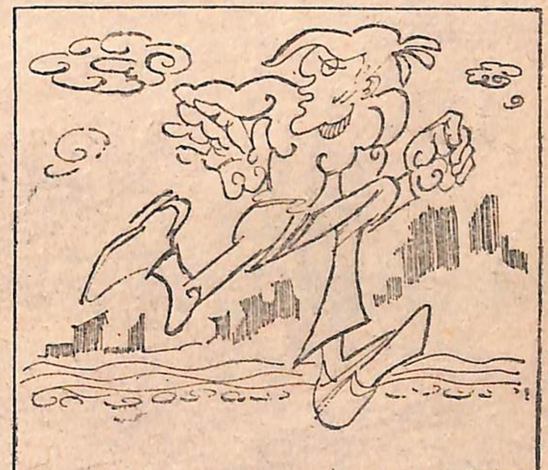
Figüranlar caddede birbirini vuruyor;
Yönetenler keseyle küpünü dolduruyor...

Birisi Figüran'ın gırtlağına sarıldı,
Figüran'ı tanıdı, parmakları ayrıldı...

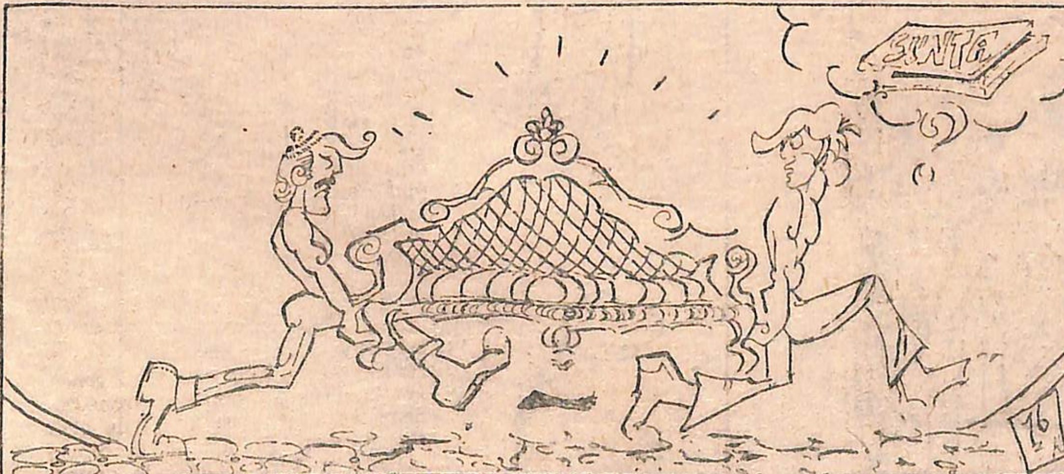
Bugün bizim Figüran dayağa epey doydu;
Gırtlağını sıkan mı, şu bizim Belmondo'ydu...

Belmondo: «Demek vardın, sen işin bilincine!»
Figüran: «Aç kalmıştım, sıç bilincin içine!»

«Polis!» sözüyle birden herkes kaçtı bir yana;
Figüran da o hızla kuvvet verdi tabana...

Bilmiyordu koşarken ne kadar yol almıştı;
Mahalle arasından lüks bir semte dalmıştı.

Deniz kenarı dolu sıra sıra yalılar;
İçlerinden birinde büyük bir kaynaşma var.

Yük taşıyan adamlar yalıda geziniyor;
Yalıya kamyonlardan mobilyalar iniyor...

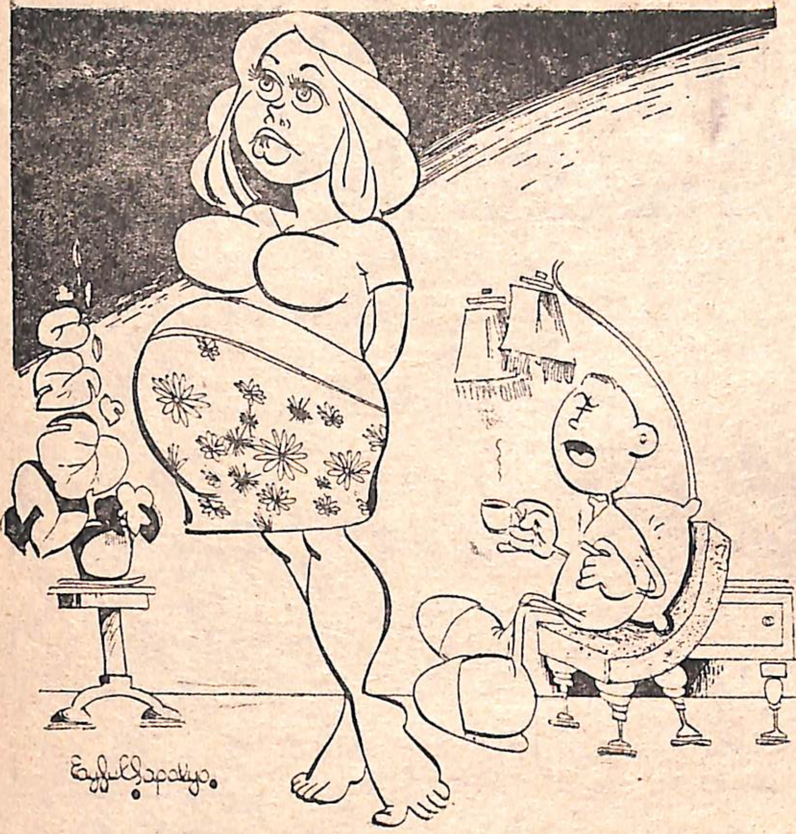
VAMP KADIN

O da bu adamların arasına karıştı;
Kaçmaktan yorulmuştu bir koltuğa yapıştı.
Koltuğu taşıyorken hiç bakmadı ardına;
Rastlamıştı Figüran salonda Vamp Kadına...

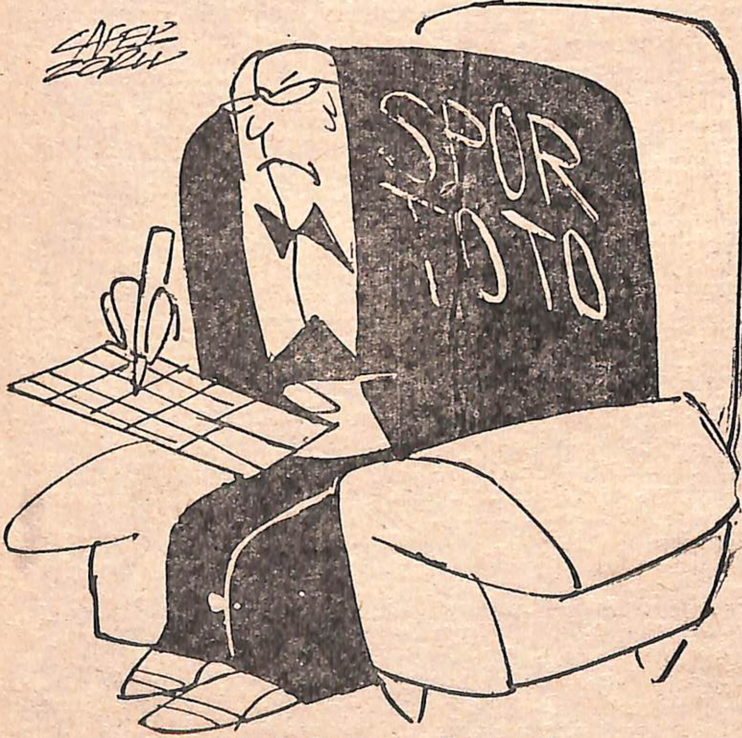
Vamp kadın eşyaları koydurur yerlerine;
Hayli açık bir giysi giymiştir üzerine.
İşi biten adamlar hep birden çıkar, gider;
Vamp kadın Figüran'ı ayırarak: «Sen kal!» der.

(Devamı gelecek sayıda)

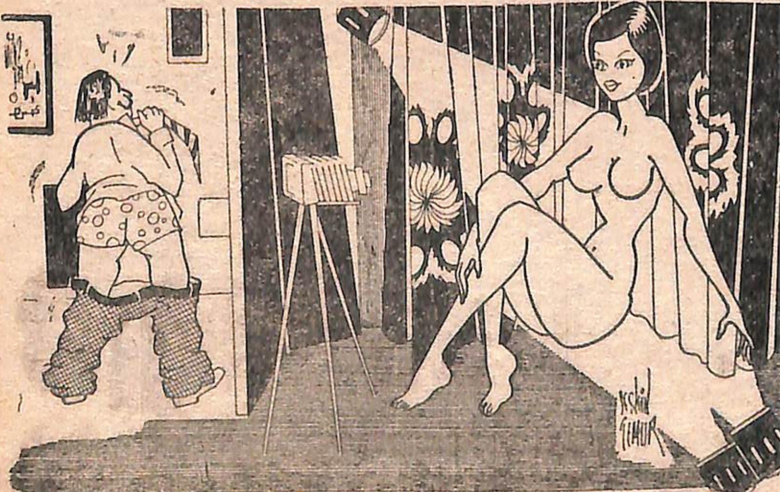

— Sekiz ay önce, «Bugün ne yapıyoruz?» dediğim zaman «Sen karar ver» demesen olmaz mıydı?..

Toto'ya ilgi gittikçe azalıyor. — Gazeteler —

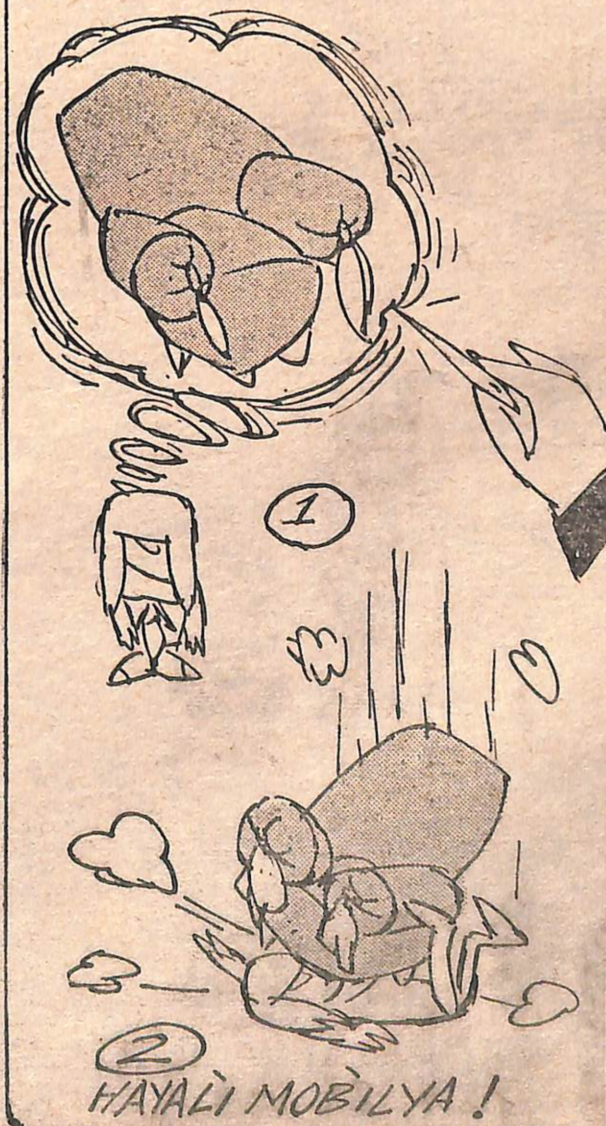
«Kendi totonu kendin oyna»!

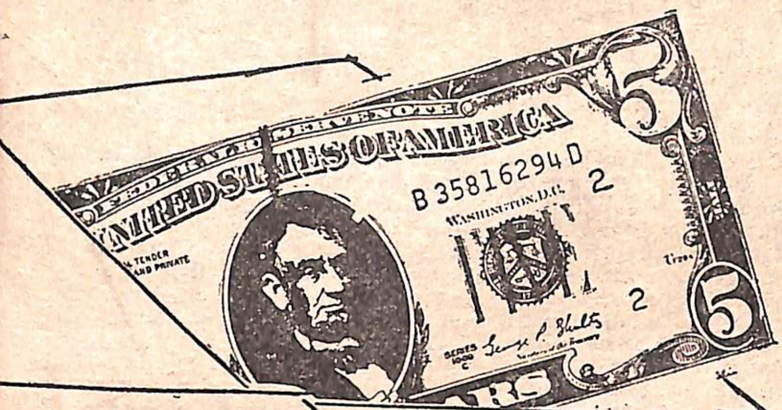
— Bekle bebeğim, biraz sonra şipşak bir sanat şaheseri meydana getireceğiz!..

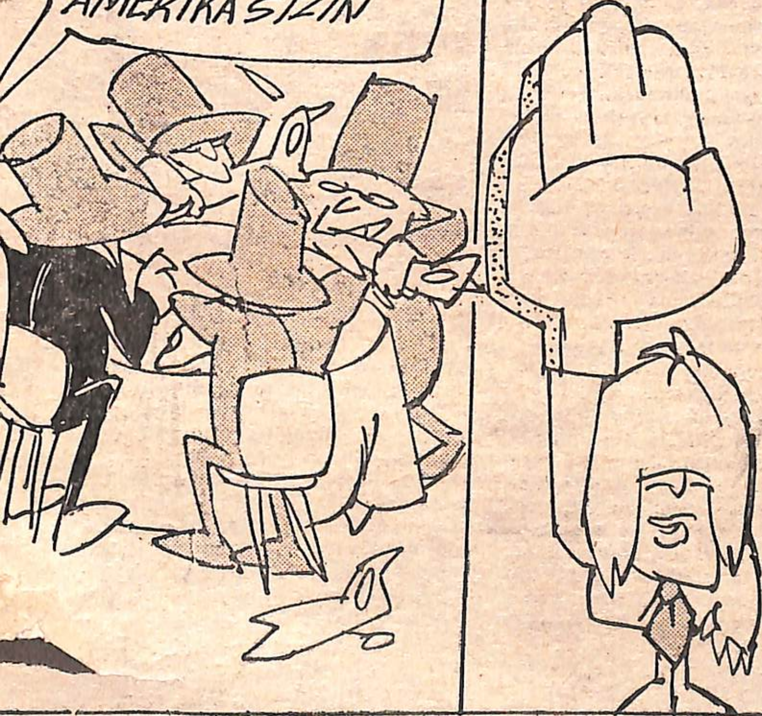
Sabıka Sayfası

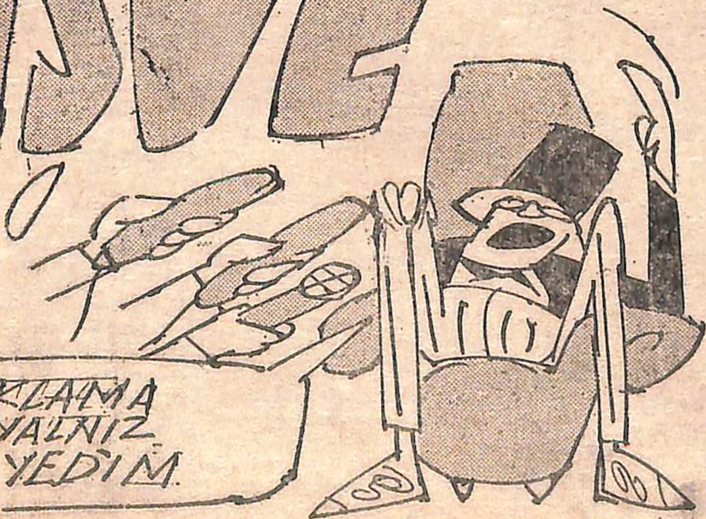

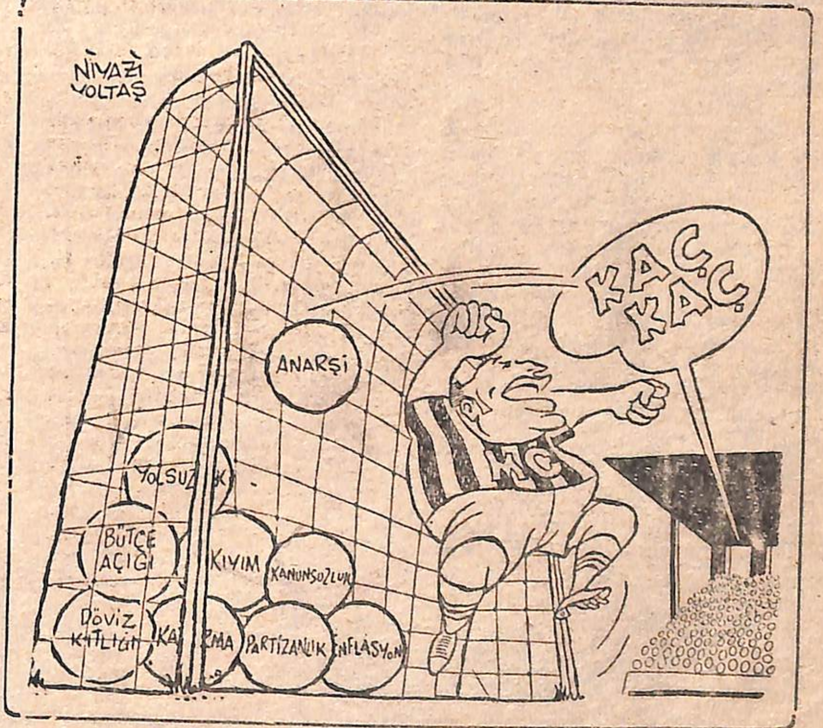

— Defol! Mercimeği bile fırına vermesini bilmeyen hizmetçinin evimde yeri yok!..

EVLİLİK-MEVLİLİK

SİPARİŞ :

«1.70 boyunda, 85 kilo ağırlığında, normal ölçülere sahip, içki, sigara, kumar haricinde kötü alışkanlıkları olmayan, mazbut, saadeti evinde arayan bir erkeğim. Bir aile geçindirebilecek aylık gelire sahip olduğum gibi bir gecekondum, bir bisikletim, bir televizyonum vardır. Evleneceğim kişide her şeyden önce ahlâk, karakter arıyorum. Eşine bağlı, itaatkâr olmalı. Fakirlik, zenginlik söz konusu değil. Ama biraz varlıklı olursa iyi olur. Güzellik, çirkinlik de önemli değil. Ama yüzüne bakılabilecek biri olmalı ve sözü sohbeti dinlenmeli. Kendim esmer olduğumdan esmerler tercihimdir. Kumral da olabilir. Sarışınlar yazmasınlar. Boyu boyuma, huyu huyuma uyan bayanların «Sipariş» rumuzuna yazmaları rica olunur.»

ISMARLAMA :

«Yahu Arif be! Senin tanıdığın çoktur. Bekârlık artık canıma tak dedi. Ne olursun bana iyi bir kız bul. Şöyle eli yüzü düzgün, hanım hanımcık olsun. Aza kanaat edebilsin, memur maaşıyla yetinebilsin. Anana, babana sor, çevrene kulak kabart bakalım. Şöyle gözü açılmamış sığırcık yavrusu olsun. Her şeyi bende görsün. Kıyıda köşede kalmış, açılmamış, eline erkek eli değmemiş ne kızlar vardır. Bu devirde öylesini bulmak biraz zor ama vardır gene de...»

ŞİPŞAK :

«Sizi görür görmez içimde bir şeyler kıpırdandı küçük hanım. Yıldırım aşkı diye buna diyorlar her halde. Vallahi, bir görüşte âşık oldum size. Ne olur beni reddetmeyin, teklifimi kabul edin. Niyetim çok ciddidir. İsterseniz yıldırım nikâhıyla evleniriz, hemen balayına çıkarız. Yanıyorum, ölüyorum sizin için. Daha fazla dayanamıyacağım artık. Ne olacaksa olsun çabucak. Hayatımın kadınısınız siz. Yıllardır sizin gibi birini arıyordum ben. İdealimsiniz. Hayatımm!...»

«Ben de size karşı aynı hisleri duyuyorum beyefendi. Özel arabanızın rengi sevdiğim renklere uygun, giyiminiz kuşamınız da öyle. Düşüncelerinize de bayıldım. Uzun uzadıya nişanlı kalmaya, dolaşmaya ne gerek var. Hemen evlenelim. Evet. Yıldırım nikâhı olsun. Yoksa bu büyü hemen bozuluverecekmiş gibi bir his var içimde. Beni amcamın oğluna vermek istiyorlar. Kurtarın beni amcamın oğlundan. Yıldırım aşkına yıldırım nikâhı gerek. Bundan sonra sizinle hayat bana baklava börek gelecek. Hadi, alın, kaçırın beni.»

VESİKALIK :

«Gız Hatça, ben sene çok seviyom emme bi türlü evlenme teklif edemiyom. Mali durumum eyi değel. Düğün falan edemeyecem. Eyi bi ev, eşya, ziynet, incik boncuk alıp veremeyecem. Ha, ne dersin, sen de bene seviyon mu? Gaçırsam yada bi nikâhla alıp götürsem he der misin? Çabuk bene söyle, bi cuvap ver ona göre davranem. İki gönül bir olunca samanlık seyran olurmuş, ne dersin?...»

«Ula Selim, ben de sene seviyom ula. Mali durumun eyi olmasın varsın. Ne çıkar? Parayla saadet olmaz. Düğün de ne olacakmış? Eşyayı meşyayı yavaş yavaş ederiz ilerde. Gaçırsan gaçarım emme sen gene de usulen bi iste bene babamdan. Olmaz derse o zaman düşünürüz gaçmayı. İki gönül bir olunca ayrılamazmış padişah. Ne diyecem? He derim be Selim, he derim canü gönülden, he derim be!...»

HAFTALIK :

«Zehra hanım. Bakın nişanlanalı aylar oldu. Şöyle doyasıya görüşemiyoruz bir türlü. Evet, kurallara uyduk, görücü gönderdik de öyle istedik seni babandan. Analar, babalar olur dedi, her iki taraf da birbirini beğendi, anlaştı, söz kesti. Gelenekler, görenekler yerine geldi. Hısım akrabaya varıncaya kadar eşya aldık, hediye gönderdik. Altın, bilezik, inci, yüzük aldık, elbise yaptırdık. Bayramlarda ve evinize her gelişte elimiz boş gelmedik, her isteğinizi yerine getirdik. Düğün tarihini tesbit edip evlenelim artık canım. Bu kadar nişanlı durulur mu?»

«Ayol siz ne acelecisiniz böyle. Nişanlılık ne kadar uzun sürerse o kadar iyidir. Beni seviyorsanız biraz daha sabredin. Düğün tarihini büyüklerimiz tesbit eder. Ben yada siz değil. Aldığınız hediyelere gelince, ee, olacak artık o kadar' Hamama giren terler. Pazardan koyun alınıyorsunuz ya... Başlık istemediğimize şükret. Bazı yerlerde öyle yapıyorlarmış. Sanki düğün tarihini tesbit etsek hemen evlenecek miyiz yâni? En aşağı bir hafta sürer bu iş. Yok kına gecesi, yok çeyiz sergisi derken geçer günler. Hem yerli düğün isterim hem asrisinden. Yerlisinde oynarız arkadaşlarla, asrisinde dansederiz birlikte. Büyükler iki nikâhtan da yâni hem medeni hem imam nikâhı olsun diyorlar...»

«İyi iyi! Sabredelim bakalım. Başka çaremiz yok çünkü. Siz başlık diyorsunuz ama drahoma meselesi de var. Onu unutuyorsunuz. Ben sizden böyle bir şey istedim mi? Yapalım, asrisinden de yerlisinden de... İmamınkinden de papazınkinden de... Nasıl olsa ok yaydan çıktı. İsteyin bakalım isteyebildiğinizi...»

ARTİSTİK :

«Seni dünyalar kadar seviyorum sevgilim. Eğer benimle evlenirsen şahane bir hayat yaşatacağım sana. Öyle bir düğün yapacağım ki dillere destan olacak. Gelinliğini ta Paris'ten getirteceğim. Balayımızı İsviçre'de geçireceğiz. Düğünümüzde en büyük orkestra çalacak, en ünlü solistler şarkı söyleyecek. Yeter ki yalnız benim için bak yeşil yeşil. Yeşil gözlerinden muhabbet kaptım. Yeşil gözleri ufkuma ger ki bahar geldi diye şarkı söyleyeyim...»

«İltifatlarına çok teşekkür ederim sevgilim. Seninle evlenmeyi kabul ediyorum. Düğünümüzü Milton'da yapalım da dostu düşmanı çatır çatır çatlatalım olur mu? Balayımızı da Paris'te yapalım. Şeyy... Bir de şu var: Benim gözlerim yeşil değil ki...»

SİPARİŞİN SONU :

«Gazetedeki rumuzunda doğru yazmamışsın. Ne hinoğlu hin olduğunu belirtsen de benim başımı yakmasan olmaz mıydı? Neymiş? Beyefendinin bir aileyi geçindirebilcek aylık geliri varmış. O gelir sana bile yetmiyor be! Yalancı!... Mazbutmuş, saadeti evinde arıyormuş... Pöh! Geliyorsun eve, bağırıp çağırma, yemek yiyip televizyonun başına geçme ya da kahveye gitme, derken uyuma, zıbarma. Bu mu senin evde aradığın saadet! Evleneceği kişide ahlâk, karakter arıyormuş... Hıh! Sende var mı ki o aradığın şeyler? Kötü alışkanlıkların hepsi sende. Öyle olduğu halde fazla bir kötü alışkanlığının olmadığını yazarsın ha? Utanmadın mı hiç?»

«Bana bak karı, fazla konuşma, alırım ayağımın altına. Sen sanki hırlı mısın be? Kim kimin başını yaktı, kim hinoğlu hinmiş? Ben almasaydım evde kalacaktın be! Hani sen de eşine bağlı ve itaatkârdın, ne oldu, niye yalan söyledin?... Sözün sohbetin dinlenmiyor ki kahveye gitmesem, televizyon seyretmesem de seni dinlesem. Bayramlık ağzını açtın mıydı dır dır dır... Başka bir şey bilmiyorsun ki... Ben uyumuyorum ki seni görmemek için gözlerimi kapıyorum. Anladın mı, haa!?»

ISMARLAMANIN SONU :

«Yahu Arif be, yaktın beni namussuzum. Bu muydu be her şeyi bende görecek gözü açılmamış sığırcık yavrusu? İnsan arkadaşına bunu yapar mı ulan vicdansız! Neresi hanım hanımcık bunun? Kasımpaşalı, eli maşalı bu be vallahi!...»

«Sana da iyilik yaramıyor be!... Ben olmasam evleneoilecek miydin bakalım? Buldun da Bursa'ya mı gittin kardeşim? Karını iyi idare edemiyorsan kabahat benim mi? Kafanı kullan, çeneni kullanacağına. Her kadın ipleri eline verirsen kurt kesilir, hâkim olabilirsen de kuzu. Kabahat sende aslanım. Bende değil.»

ŞİPŞAĞIN SONU :

«Meğer hatâ etmişim ben. Acele işe şeytan karıştığı çok doğruymuş. Ah kafam ah! Böyle işlerde serinkanlı olmak gerekmiş. Yıldırım aşkı yıldırım gibi çarptı bana. Ama büyü sona erdi, aklım başıma geldi. Geldi ama...»

«Sen pişman oldun da sanki ben olmadım mı? Gözümü boyadın giyim kuşamla, özel arabayla. Ondan sonra da maskeni sıyırıverdin çabucak. Madem ikimiz de gerçeği gördük, boşanalım canım. Yüklü bir başlık verirsen şipşak bir celsede biter bu iş. Ondan sonra sen kendi yoluna, ben kendi yoluma...»

VESİKALIK :

Vesikalık fotoğraf her yerde, her zaman geçerlidir. Ağır aksak, kör topal da olsa sürer gider. Samanlık pek seyran olmaz ama cehennem de olmaz...

HAFTALIĞIN SONU :

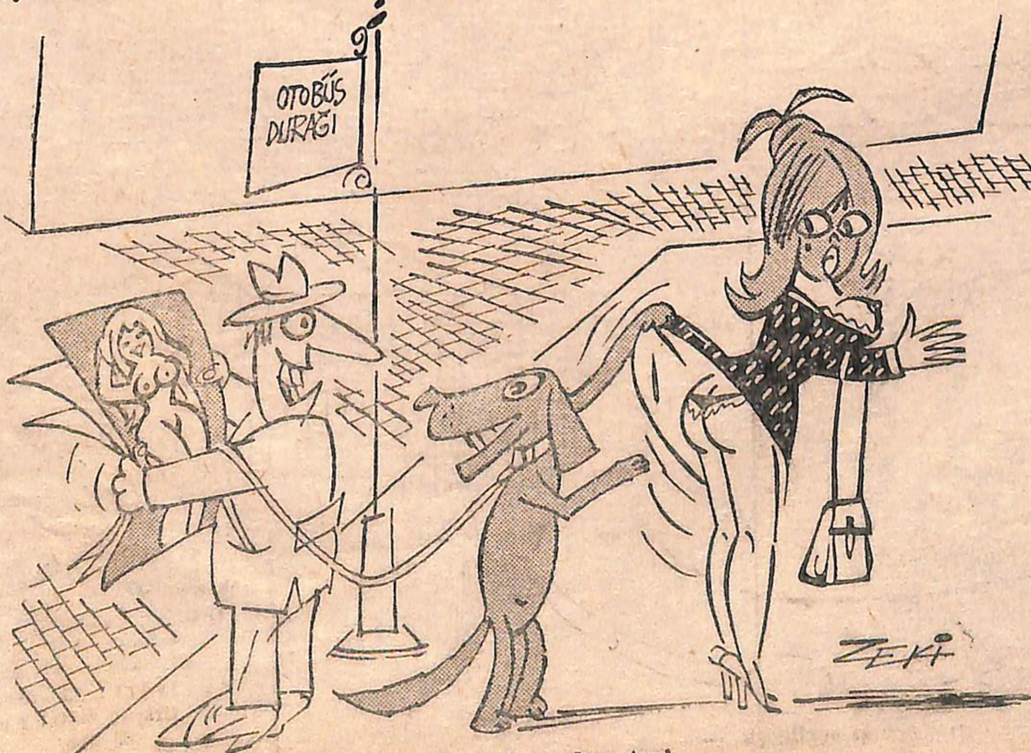
«Senden boşanacağım ama elâlem ne der diye korkuyorum. Hem o kadar da masraf ettim. Haram olsun hepsi de, parazit karı! Hem çalışmazsın hem de gezmekten, süslenmekten doğru dürüst ev işi yapmazsın. Tuh senin kadınlığına!»

«Sen kimden boşanacakmışsın bakayım? Kolay mı o? Dünyada boşanmam. Hele bi teşebbüs et, vallahi sürüm sürüm süründürürüm mahkemelerde yıllarca seni!...»

ARTİSTİĞİN SONU :

Daha evliliğin mürekkebi kurumadan kavga dövüş başladı. Kadın erkeği başkasıyla bastırdı, erkek kadını bir arkadaşıyla. Skandallar, rezaletler birbirini izledi. Birbirlerini boynuzlatarak bir süre birlikte yaşadılar. Sonunda gürültülü bir biçimde ayrıldılar. Şimdi yeniden evlendiler ayrı ayrı kişilerle. Bastırıldıklarıyla mı? Yok canım...

Erhan TIĞLI

— Hav hav... Resimlere olma tav!..

7 gün

PAZARTESİ :

İkinci madalya

İstiklâl madalyası taşıyanlara bağlanan «Şeref aylığı» 750 liraya çıkarılmış.

Bir kilo etin 55, bir kilo kuru soğanın 7, bir kilo kurufasulyenin 15 liraya çıktığı bir dönemde 750 lira ile ne yapılır demeyin.

İsternirse her şey yapılır. Örneğin eski muhariplerin törene çağrıldığı milli bayramlarda İstiklâl Madalyası'nın hemen yanıbaşına, bir de Şeraf Aylığı takılır!

SALI :

On dakikada ne olur?

Mart ayına «Dert ayı» derlerdi eskiler. Oysa günümüzde gariplikler ayı oldu. Emekli Sandığı'nca öldüğü kabul edilen bir emekli memur, yaşadığını kanıtlamak için günlerdir didinirken, öte yanda bir başka yurtdaş öldükten on dakika sonra diriliveriyor!

Neden?... Merak işte... Emekli ile Emekli Sandığı arasındaki ölüm kalım savaşını duydu ya, aklı sıra «Dur şunun nasıl sonuçlandığına bir bakayım» dedi.

İyi güzel ama on dakikalık sürede ne olur? Bırak yaşadığını kanıtlayacak belgeleri, zavallı emekli binecek dolmuşu zor bulur!

Yat, keyfine bak. Daha yıllar yılı sürer bir emekli maaşıyla yaşadığını sananlarla, onları ölü sayanların arasındaki savaş.

ÇARŞAMBA :

Saat gibi

Kentimize gelen Amerikalı kalb cerrahına göre kişinin sosyal durumu, kalb atışlarından pekâlâ anlaşılabilirmiş. Eşine âşık olduğunu söyleyen uzman, «Âşık olan insanın kalbi daha bahtiyar atar» diyor.

Eh, açıklama yapılıp, örnek verildiğine göre, bundan böyle sır olmaktan çıkacak demektir insanoğlu. Kırk milyonun karşısına geçersiniz. Sırası geleni yanınıza çekersiniz. Kimliğini kişiliğini, işini gücünü sormak yok. Öğrendik ya uzmandan, kulağını karşındakinin göğsüne dayarsın, tik-tak'ları dikkatlice sayarsın.

Kalbi «Katsayı, katsayı» diye vuranlar memurdur, «Asgari ücret» diye vuranlar kol ve beden işçisi, dörtnala giden at sesini andıranlar düzenin beleşçisi!

PERŞEMBE :

Sök sökebilirsen

Bir kamuoyu araştırması yapan gazete soruyor:

«MC gitmeli mi, kalmalı mı?»

İlâhi... Adı geçen ortaklığın gitmesi, kalması, halkın iki dudağı arasından çıkacak söze mi kaldı?

İstifaya yolsuzluk olayları bile yetmedi de, soruşturma komisyonlarına umut bağlandı.

CUMA :

Şu övünmeye bakın

Komünist Partisi'nin 25. Kongresinde konuşan Brejnev, «Her Sovyet vatandaşının bugün üç çift ayakkabısı var» diyerek övünmüş.

Ayakkabı, kalkınmada bir ölçüyse eğer bizde her Türk vatandaşına üç ayakkabıcı dükkânı düşüyor birader.

Çoğumuz hâlâ yarım pabuçla dolaşıyorsak bu, fakirlikten değil, övünmeyi de, giyinmeyi de pek fazla sevmeyişimizden...

CUMARTESİ :

Oh, gel keyfim gel

Akşam olup da ekran karşısına geçip, haberlerde Demirel ile yüzyüze gelmiyor muyuz, tüm üzüntüsünü, sıkıntısını unutuyor insan. Dudaklarını şöyle bir aralayıverdi mi, bir kalemde tüm yokları var ediveriyor!

«Var» diyor, «Dövizimiz var.»

«Stoklarımız var.»

«Patatesimiz, soğanımız var.»

Hamdolsun her şeyimiz var. Kızamığımız var, gribimiz var, menenjitimiz var. Yokluğunu çektiğimiz yalnızca akıl ile iz'an, bu nedenle zaman zaman tozutuyor insan!

PAZAR :

Vah vah

1990 yılında Ankara'da yalnızca ölümü göze alanlar yaşayabilecekmiş! Yazık!

Desenize MC daha en azından 14 yıl başımızda kalacak, üç kişilik MHP başkentte yönetimi ele alacak!

Az para değil

Ünlü işadamımız Vehbi Koç ile bir röportaj yapan Amerikan New York Times gazetesi, «8 dolar sermayeli dükkândan, memleketin en zengin adamı olan Türk» diye başlamış yazısına.

Eee, eski işadamları az da olsa bir sermaye koyarlarmış yapacakları işe. Şimdikiler 8 dolara da kıyamıyor. Ya büyük kredi kaynakları buluyorlar, ya teşvik belgeleri alıyorlar. Hani hiçbir şeye yanmayız, ilerde aynı gazete sözgelişi bir Yahya Demirel'den bahsedecek olsa, nasıl bir başlık kullanır dersiniz?

Vedat SAYGEL

AKBABA'nın ÜCRETSİZ KANATLI KÜÇÜK İLANLARI

İŞ ARIYOR

Basım işlerine çok küçük yaşlarda başlamış ve kısa sürede uzmanlaşarak kendi yaptığı makinesinde dolar basmış, mark basmış, gıcır gıcır beşyüzlükler basmış, başarılarından dolayı 20 yıl yiyerek bir süre Paşakapısı'nda yatmış uzman matbaacı, başına yeni işler arıyor.

Müracaat
Tahsin Tövbetutmaz

DUYURU

«Çocuksuz ev, çiçeksiz bahçeye benzer» sözüne kanarak şeytana uyduk, dokuz ay sabırla bekledik durduk, bir tane umarken bir anda üç çocuğa kavuşup perişan olduk! Durumu yakın uzak tüm yurtdaşlara duyurur, bu acı günümüzde yardıma koşmalarını bekleriz.

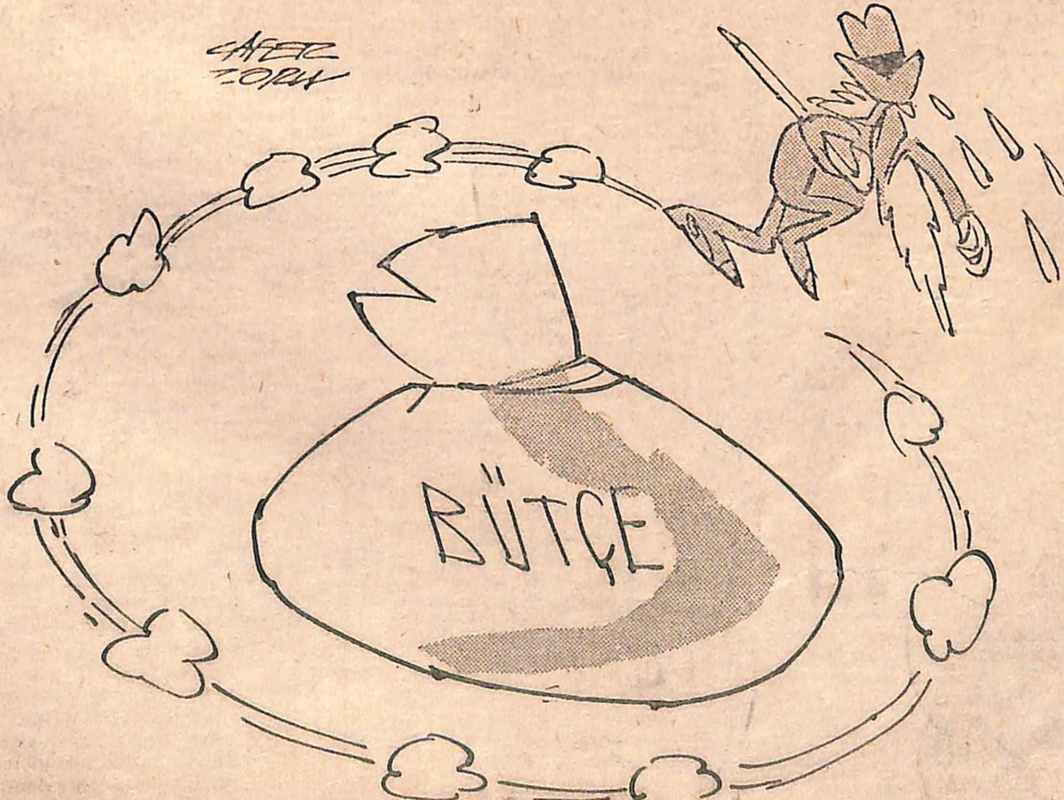
Neyinegerek Ailesi

TEŞEKKÜR

Otobüs durağında iki taraf arasında çıkan bir çatışmada, kavgacıları ayırmak isterken bu arada yediğim yumruklar ve tekmeler sonunda yıllardan beri çekmekte olduğum tüm mafsal ve adale ağrılarımdan kurtulduğumu duyurur, bir uzman özeniyle kulunçlarımı ezen adını bilmediğim pala bıyıklı memura ayrıca teşekkür ederim.

Mehmet Dertatan

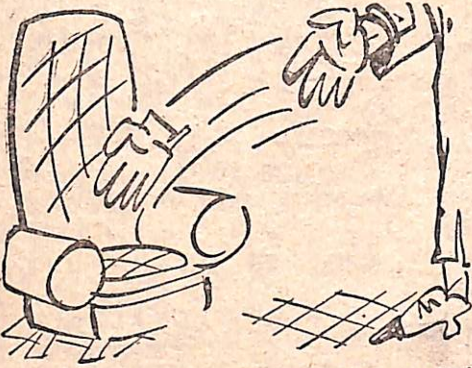

— Gazilere şeref aylığı verilecek. —

Akbaba
Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası
SAHİBİ : Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden : Kadri Yurdatap
Sekreter: Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası
Fiyatı : 250 kuruş.
İLAN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar santimi 65 lira.

Her Telden — Burhan Esen

KOMİSER COLUMBO, KOLTUK İŞİNE ATTI EL, TAKKE DÜŞTÜ GÖRÜNDÜ KEL!

SESSİZ sedasız, nazsız edâsız gelmişti memleketimize. Kimseye haber vermeden. Şöhretinin postunu yerlere sermeden. Ünlü komiseri karşılayacağız diye tatile geçememişti resmî daireler, okullar. Ne gazeteciler duymuştu gelişini ne de çiçeği burunlarındaki yaşlı dullar.

Komiser Columbo Hotel Tahtakurusu'nda eski bir koltuğu incelerken görmüştü beni:

— Afedersiniz, çok çok affedersiniz, dedi, ateşinizin olup olmadığını sorabilir miyim?

Kolumu uzattım:

— Buyrun bakın nabzıma.

— Özür dilerim, iyi anlatamadım. Ucuz puro içiyorum da... Sık sık sönüyor. Çakmak taşıyamam. Cebimde kibritle de yaşıyamam.

Kibriti çaktım. Buruşuk pardesülü zehir hafiyenin purosunu yaktım.

— Teşekkür ederim, çok teşekkür ederim, dedi. Şu koltuğu inceliyorum da... Kıymetli olsa gerek, öyle değil mi, ha? Değersiz bulunsaydı çoktaan Bitpazarını boylardı. Haksız mıyım?

— Bizim en yeni, turistik belgeli otellerimizde bile sultan Palamut devrinden kalma karyolalar, kanapeler ve daha neler neler bulunur...

— Vaktinizi almıyorum ya?

— Estağfurullah...

— Bu koltuğu size satsam kaça alırsınız?

— Beş para etmez.

— Bana göre de öyle. Amerika'da bit olmadığından pazarı da yok. Olsa hapı yutardım. Kelepir gördüm mü dayanamam. Sonra evde hanımla gelsin kavga. Ben kazağım. Ama eşim de süveter. Bu kadarlık izahat yeter. Yalnız burada durum başka. Zengin olmak istiyorsanız şu külüstürü alacaksınız.

— İşime yaramaz.

— Kumaşını değiştirir, yaylarını pekleştirir, sonra Libya'ya ihraç eder, vergi iadesini cebe indirirsiniz. Şimdi oldu değil mi? Yanılıyor muyum?

— Tanınmış kişilerle akrabalığım yok ki.

— Adınız Kâhya değil mi?

— Ne Kâhya, ne de Yahya. Sizinle röportaj yapmak üzere geldim buraya.

— Ne gilirse akılsız kafamdan geldi şu başa. Desene baltayı yine vurduk taşa. Pardesüm ütülensin ki amacım sizi kırmak değildi. Amerika'da, film setinin üzerinde bulunsaydık, suçluyu yakalamıştık. Hatır için Kâhyalığı kabul ederdiniz. Tıpış tıpış mapusaneye giderdiniz. Bir kaç kelime daha konuşmama izin verir misiniz?

— Buyrun.

— Hatâmı tamir için sizi yemeğe dâvet etmek geldi içimden. Koltuk işini de ettik hal. Suçlusunu Adalet Partisine teslim edeceğim derhal. Aleline kâğıt, divit. Yaz sanığın adını: Ecevit!

— Yanılmayasın komiser, dikkat et, aman!

— Durduk yerde dememişler bu detektif yaman. Kaatilleri yakalarız çoğu zaman maktulün yanında. Koltukçu da yakayı ele verir, mobilya dükkânında. İktidar koltuğuna Bülent beydir en yakın. Demirel'e: «Çekil» diyor sık sık bakın. Beyaz perdè mantığı ile gerçek budur. Akgünlü genel başkan suçludur. Buyrun restorana geçelim. Listeden en pahalı mönüleri seçelim. İstersen birer şişe viski de içelim. Ismarlaması benden. Türk'lere saygım büyüktür. Sizlere hesap ödemek tatlı bir yüktür!

Sor Soruyu Öğren Doğruyu

— Devekuşları neden uçmazlar?

— Onlar uçsalardı, develer de uçmaya kalkarlardı da ondan...

— İşçiler neden memur olmak istemiyorlar?

— Ayda 29 gün oruç tutmamak için.

— Sukut-u hayâle uğradın mı?

— Hayır, transit geldim.

— Köpek havlar, at kişner, eşek anırır...

— İnsanlar da türkü çağırır.

— Dünyadan iz bırakmadan ayrılacağız.

— Bereket benim Üçüncü Şubede parmak izim var.

— Bağımsızım. Seçime doğru acaba hangi partiye girsem?

— Hangisinden partiyi vurabileceksen ona.

— Yuvayı bayan kuş yapar.

— Erkek kuş da onu gagalar.

— Sev seni seveni yer ile yeksân ise de...

— Sevme seni sevmeyeni dillere destan ise de.

— Meteoroloji ilgililerine göre ısı düşecek.

— Fiyat etiketleri de biraz daha şişecek.

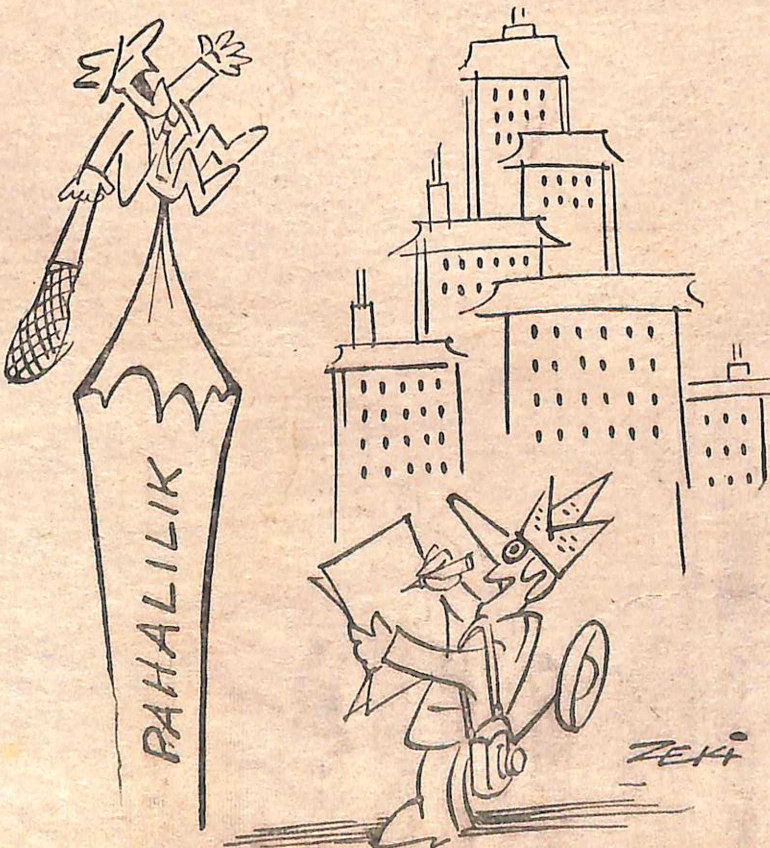
— Bekçi neden düdük çalar?

— Keman çalmasını bilmediğinden.

— İstiklâl marşımızda: «Medeniyet dediğin, tek dişi kalmış canavar» deniliyor. Doğru mu?

— Eskiden öyleydi. Uygarlık o tek dişi de çekerek, takma diş yaptırdı.

— Bir gazete anket açtı. —

— Milliyetçi Cephe iktidardan çekilmeli mi? Çekilmemeli mi?..

SAÇINI SAKALINI YOLDU TERSBAKAN NANECİ OLDU

Sıkı dursun herkes. Tersbakan Hoca naneci oldu bu kez. Sakalını uzun tut, sözünü kısa kes. Koalisyonlarda geç en başa. İşe boşver, dayan traşa. Cümle âlem eylesin temaşa. Parsayı Demireladeler yedi, bakalım Tersbakan Hoca neler söyledi:

Günde yüz uçak yaptık,
Göğe saldık rüşvetsiz,
Eli boşuna çırptık,
Güreşimiz kısbetsiz.
Yorulduk koşa koşa,
Hedefe varamadık.
Çabamız gitti boşa,
Voliyi vuramadık.

Solun yeşilindeyiz,
İktidarın sağında.
Anlayın ne haldeyiz,
Mobilya batağında.
Nanemiz haysiyetli,
Doyduk şükür diyelim.
Yemeğimiz bol etli,
Siz bakın, biz yiyelim.

UZAKTAKİ KÖY

Uzak ki uzak
Yüzyıllarca unutulmuş
Gözlerden ırak tutulmuş
Öğretmeni yürütülmüş
Akdarı
Kara değirmende öğütülmüş
Kerpiç duvarlara
Mavzer sıkılmış
Koca öküz açlıktan ölmüş
Değil yalan
Cinci hoca sayesinde
Köylüyü sokmaz olmuş
Akrep ve yılan
Kör kuyulardan su yerine
Dert çekiliyor

Musalla taşının üzerinden
Politikacının sesi geliyor.
«Durmuş kodum adım
Durmadı
Üzerine güneş furmadı
Yaşarım da yaşamadı»
Böyle diyor dertli ana
Yana yana.
Çürük dişler
Kesmez olmuş bulguru
Tanrı yaratmamış daha
Kasabaya gidilecek yolu
Kısacası arkadaşım
Kartpostallardaki gibi
Değil Anadolu...

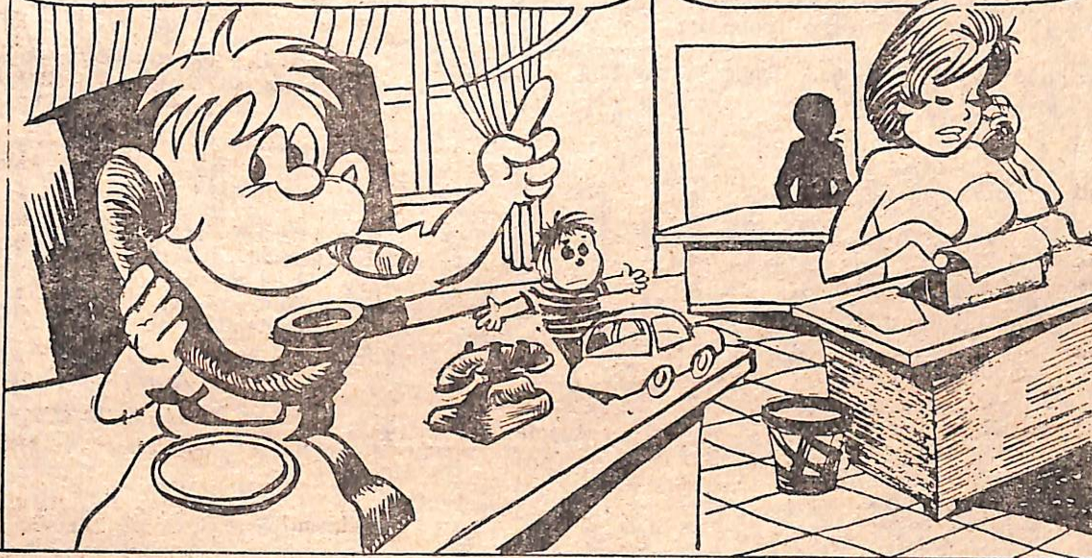
B. E.

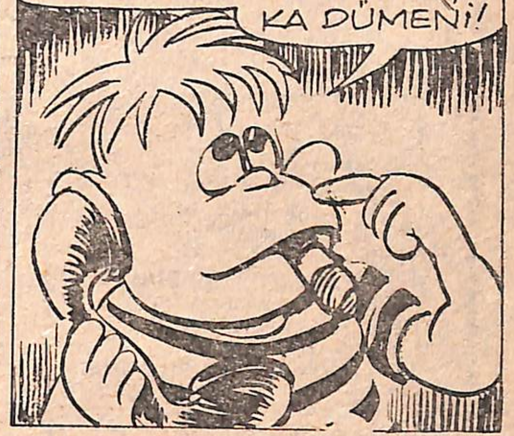
İBİŞ

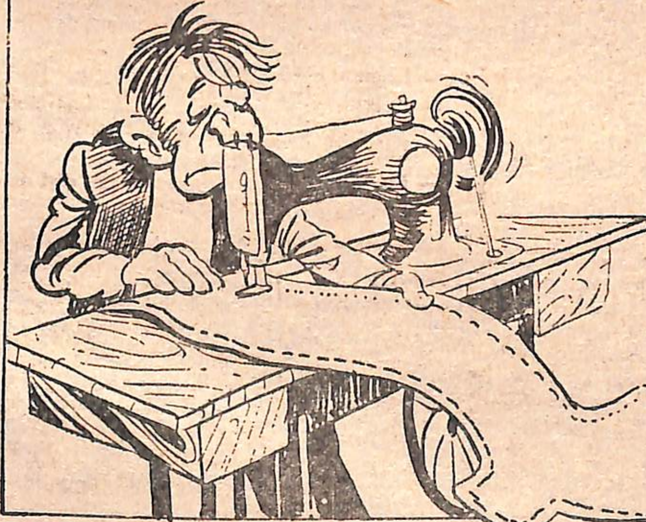
Bir garibin Öyküsü

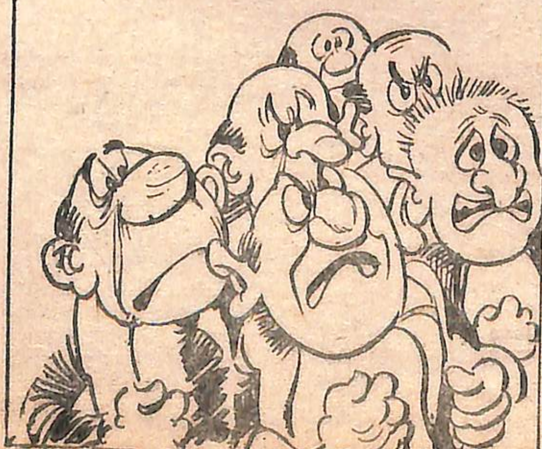
YAZAN·ÇİZEN
Aydın Aliustaoğlu

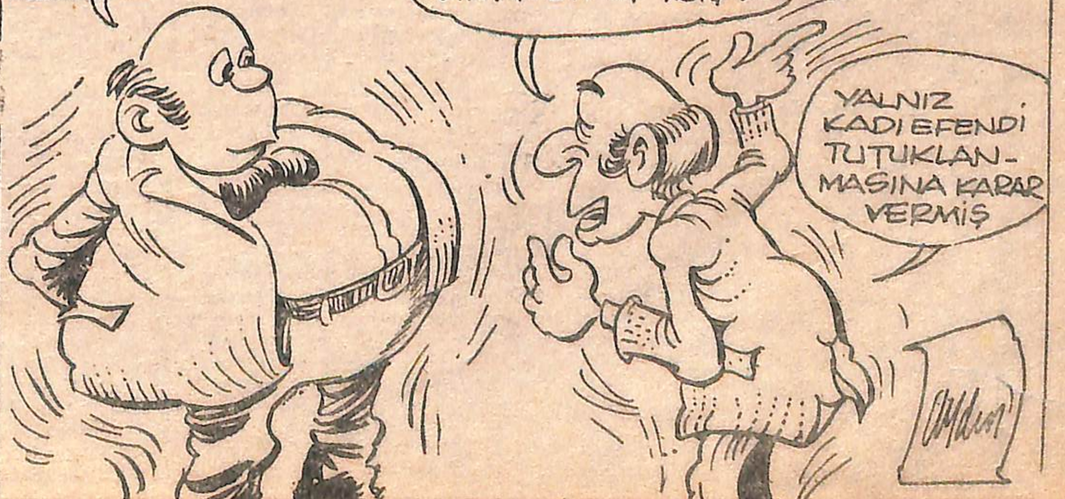

Sizin için

(Cevat ÖZER — İst.

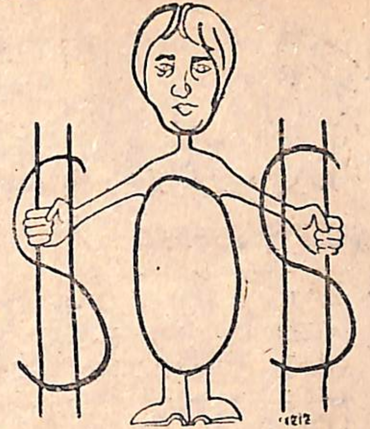
NASIL BAYILTMIŞ?

Hasan, düşman cephaneliğini uçurmakla görevlendirilmişti. Nöbetçiyi nasıl öldürmeliydi? Silâhla öldürse, silâh sesini duyacaklardı. Kasatura ile öldürse belki bağırırdı. Bir ara aklına parlak bir fikir geldi. Önce çorabını çıkardı sonra yerden bir taş alarak nöbetçinin yaklaşmasını bekledi. Nöbetçinin arkasını dönmesiyle taşı ensesine vurup, çorabı ağzına tıkadı. Nöbetçi hiç ses çıkaramadan olduğu yere yığıldı. Hasan cephaneliği havaya uçurmuştu.

Bayılttığı nöbetçi olayı şöyle anlatıyordu:

— Biri başıma vurarak sersemletti. Diğeri ise ağzıma zehirli bir şey tıkadı. Onun tesiriyle bayılmışım.

Attilâ UÇAR
Kılıç Aslan Mh. Sivas Cad. Damla Ap. No: 56/6 — KAYSERİ

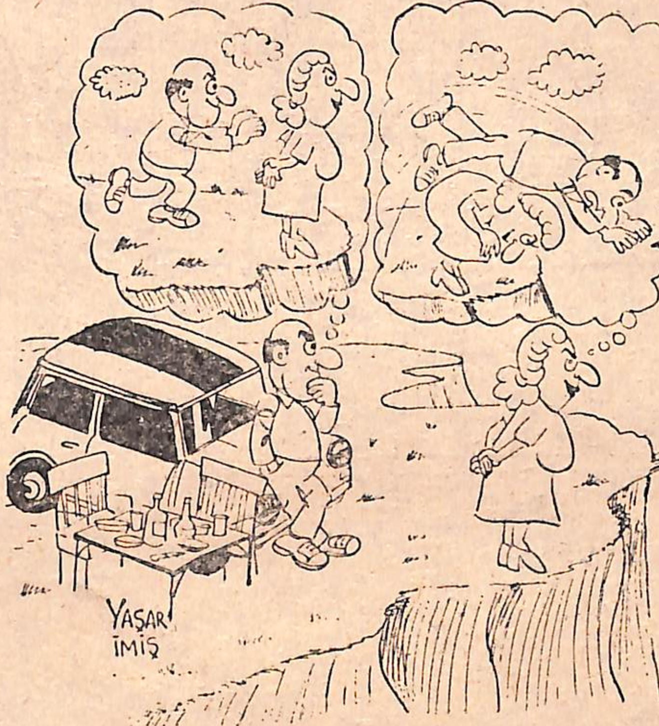

— Yahya Demirel tutuklandı. —
(Aziz SİVASLI — P.K. 13
Çarşamba/SAMSUN)

GEÇİM DÜNYASI

Tasan mı var
Açlıktan, susuzluktan
— KİM ALDIRIR?
Kasan mı var
Dolu mu
— HERKES SALDIRIR!
Sesini çıkarırsan
Keyfini kaçırırsan eloğlunun
Malı gibi ortadan
— SENİ BİLE KALDIRIR!

İbrahim TAŞKENT
YENİCE

Yazısız

(Yaşar İMİŞ — İzmir)

KÖY

Çok görmüşüzdür biz köy
İşte Karaköy, Bakırköy
Ama birini bilmeyiz
Güzelliğinden olacak
Ve gider de dönmeyiz
Ah şu tahtalı köy!

BEDRİ APPAK
P.K. 90 — Ödemiş/İZMİR

NE YERDİN?

Doğulu vatandaş Memo ile Hasso oturmuş yârenlik ediyorlar. Memo soruyor:

— Lo Hasso, zengin olsan ne yerdin?

— Soğanın cücüğü ve de bekmez (pekmez). Ya sen?

— Bana yiyecek bir şey mi bıraktın ki?...

Gündüz KUTLU
2. Okul Sok. No: 5/19
BANDIRMA

SUÇLU

İki kirpi konuşuyordu. Bir ara önlerinden kılları olmayan bir kirpi geçti. Biri gülerek:

— Seninki yine suç işlemiş! dedi.

KUMARBAZ

İki sümüklüböcek konuşuyordu. Bir ara yanlarına bir kabuksuz sümüklüböcek geldi. Biri gelen kabuksuz sümüklüböceğe kızarak çıkıştı:

— Kaç defa söyledim, şu kumarı oynama diye!

Attilâ UÇAR
Kılıç Aslan Mh. Sivas Cad. Damla Ap. No: 56/6 — KAYSERİ

GİTMEDEN GÖRÜNMEZ

Temel eğitim yatılı bölge okulları öğrencilerini bölgenin okulsuz, yolsuz, ışıksız köylerinden alır. Bu köylere bugüne kadar hiçbir devlet hizmeti ulaşmamıştır.

Dördüncü sınıf öğrencileriyle ilimiz ve bölgemiz ünitesini işlerken Burhanettin'den köyünü sorduk. Uzun uzun anlattı.

— Peki, ilimiz haritasından köyünü bul bakalım, dedim.

— Bulunmaz öğretmenim, dedi.

— Neden?

— Öyle bir vâdide kayaların arasına saklanmıştır ki içine gitmeden görünmez... diye tamamladı sözlerini.

PİZUM NİYAZİ

Niyazi okulun uysal öğrencilerindendi. Hiçbir disiplin hâdisesine adı karışmadığı gibi, bilgi yönünden de sınıfın iyi öğrencileri arasındaydı.

Adnan ise Niyazi'nin tamamen tersi. Başarılı bir öğrenci olmadığı halde devamlı disiplin cezası alırdı.

Yine kısa süreli tart almıştı. Artık babasının yanına gidecek yüzü kalmadığından, cezayı yatılı okulun bulunduğu kasabada geçiriyordu.

Niyazi'yi görmeye gelen babası Adnan'ı kahvenin camından görünce tanıdı. Kapıyı açarak yanına vardı. Adnan masaya buyur etti ve çay söyledi.

Niyazi'nin babası Karadenizliydi. Adnan'a sordu:

— Okul tatil midu? Niyazi nereyedu?

— Yok amca. Niyazi derste.

— Ya sen ne yabayisun buraya?

Cezalı olduğunu söylemek Adnan'ın işine gelmediğinden, biraz düşündükten sonra:

— Amca, müdür bey beni görevlendirdi. Derslere girmiyorum. Burada kahveye gidenleri, okul disiplinine aykırı hareket edenleri tesbit edip ona bildiriyorum.

Niyazi'nin babası Adnan'ı çok sevmişti. Sırtını okşayarak:

— Bak dorinum sen akillisun. Mudur sağa vazife vermiş. Pizum Niyazi atam olmaz. Mudur oğa bişe sorayı; o, göğa bakayi, dedi.

Mürsel MANAV
Yatılı Bölge Okulu öğretmeni
İspir/ERZURUM

TAHLİL

Doktora muayeneye giden hasta adamdan tahlil için sabah ilk idrarı istenir.

Adam da sabah erkenden kalkıp doktorun tavsiyesine uyarak yaptığı idrarını bir şişeye koyup doktora götürmek üzere evin bir kenarına koyar.

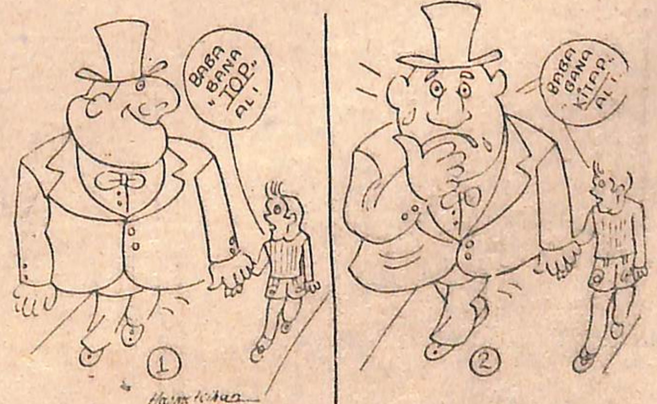
Evin hanımı kalkıp etrafı temizlerken bir kaza sonucu bu şişeyi düşürerek kırar... Kocasının hırçınlığından çok korkan kadın, bu olayı ona duyurmamak için hemen başka bir şişe alarak içine kendi idrarından doldurup, şişeyi aldığı yere koyar.

İşin farkında olmayan adam, normal olarak şişeyi alıp tahlile götürür...

Merakla neticeyi bekleyen adama doktor:

— Efendim siz, tam iki aylık hâmilesiniz... demez mi?!.

M. Şükrü ARIŞAN
Üsküdar Ortaokulu Müdürü

— Okullardaki bazı kitaplar yasaklandı. —
(Haşmet CİHAN — Kırklareli)

Dünya Karikatürleri

SEVGİLİ OKURLAR! BU HAFTA SAYFAMIZDA KİRACILAR VE EV SAHİPLERİ KARİKATÜRİZE EDİLİYOR.

– SEN NE BİÇİM KİRACISIN AYOL. MUNTAZAMAN KİRAYI ÖDÜYORSUN!

– BAKIN SİZDEN AYRICA SU PARASI İSTEMİYORUM!

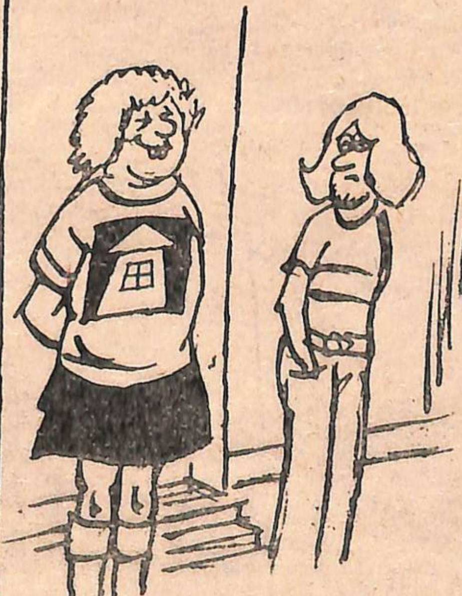

– BU KEZ HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRUYACAKSINIZ. BAKIN, KİRANIZI ÖDEYECEK PARAM VAR!

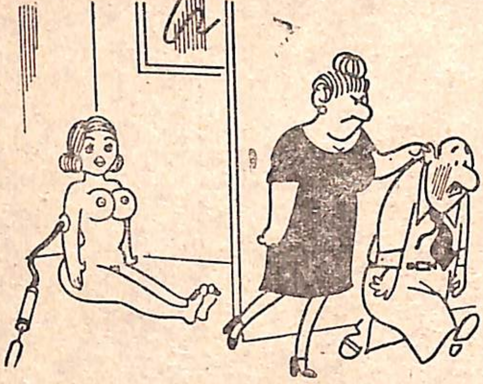

– KİRA ÖDEYECEK PARAM YOK AMA, İSTERSENİZ KİRA YERİNE PORTRENİZİ YAPABİLİRİM!

KİRALIK EV!

Yazısız

— Evet o benim kızım yaşında olabilir... Ama sen de anam yaşındasın!..

Papağanın kusuru

Kuş satıcısı, o sabah bir mektup aldı. Açtığı zarfta şu satırları okudu:

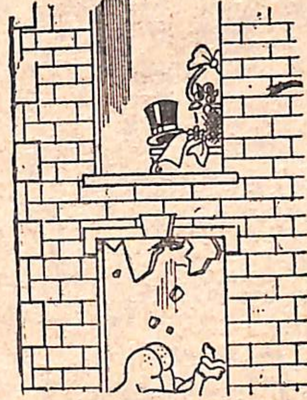
«Bana onbeş gün önce satmış olduğunuz papağan iyi konuşamıyor. Oysa ki, onu teslim etmiş olduğunuz adamıma, kusursuz bir şekilde konuştuğunu söylemişsiniz.»

Kuş satıcısı, katalogda müşterinin telefon numarasını bularak telefona sarıldı. Bir an önce durumdan emin olmak istiyordu. Çünkü satmış olduğu papağanın gerçekten de iyi konuştuğunu biliyordu.

— Ben kuşçu X...... im. Size satmış olduğum papağan hakkında konuşmak istiyorum. Onun iyi konuşamadığını söylüyorsunuz... Ne gibi meselâ? diye sordu.

Telefondaki ses:

— Ke... ke... ke... ke... kekeliyor, dedi.

Yazısız

Ön sıradaki adam!

Şehrin büyük tiyatrolarından birinde oyun bitmiş, artistler soyunma odalarına girmiş, seyirciler kapılara yönelmişti. Başrolü aynayan artistin soyunma odasına giren biri:

— Bu gece harikulâdeydiniz, dedi. Sizi hiç bu kadar başarılı görmemiştim. Bu piyesi New York'ta oynadığınızda en ön sıradaydım. Zürih ve Londra'da yine en ön sıradaydım. İnanır mısınız, bu gece yine en ön sıradaydım.

— Öyle mi, dedi artist. Gazetelere eleştiri yazıları mı yazıyorsunuz?

— Hayır, falso yaptığınız yerlerde size yumurta atıyorum!

Yazısız

Marifetli köpek

Avcı, kendisine bir av köpeği arıyordu. Uzun süre aradıktan sonra istediği gibi bir köpek buldu. Gerçi biraz pahalıydı ama, köpeği satan adam:

— Ona vermiş olduğunuz para yerindedir, dedi. Çünkü marifetli bir köpektir. Yeryüzünde bir eşi yoktur bu hayvanın...

Avcı bir gün ava gitti. Bir göl üzerinde sürüyle ördekler uçuşuyordu. Avcı arka arkaya ateş etti. Göl üzerine altı, yedi ördek düştü. Köpek büyük bir soğukkanlılıkla suyun üzerinde yürüyerek ördekleri topladı ve efendisine getirdi. Avcı, yüzeceği yerde, suyun üzerinde yürüyen köpeğe hayretle baktı. Çok memnun oldu. Gerçekten yeryüzünde eşi bulunmazdı bu köpeğin.

Bir gün, köpeğini göstermek için, ava bir arkadaşıyle birlikte gitti. Göl kenarına geldiler. Yine bir sürü ördek vurdu ve köpek su üzerinde yürüyerek ördekleri topladı getirdi.

Avcı, arkadaşına dönerek gururla sordu:

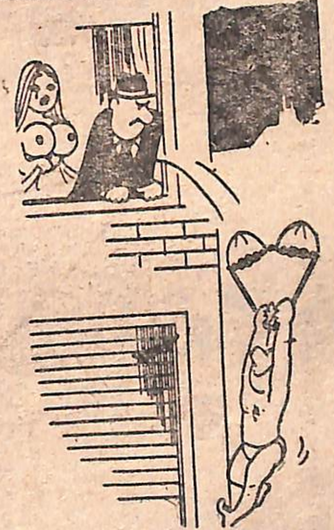
— Sen böyle köpek gördün mü hiç?

Arkadaşı dudak büktü:

— Ne varmış köpeğinde! Gördüm tabii!

— Ne! Bu köpeğin özelliğini farketmedin mi?

— Farketmez olur muyum hiç... Yüzmesini bilmiyor da, su üzerinde yürümek zorunda kalıyor.

Yazısız

Muhtasar

İki arkadaş konuşuyorlardı. Biri:

— Dün akşam Albert'le beraberdim. Bana, sen muhtasar konuşan bir adamsın, dedi.

— Sahi mi? diye diğeri cevap verdi.

— Sence, ne demek istedi acaba?

— Doğrusunu söylemek gerekirse, muhtasar ne demektir ben de bilmiyorum.

— Ben de. Ama ne olursa olsun, belki kötü bir lâftır diye suratına bir yumruk indirdim.

Eczacının kızı

Delikanlı, eczacının kızına âşık olmuştu. Bir gün onu babasından istedi. Kız fazlasiyle oynak ve değersizdi. Babası bu istek karşısında memnun, ellerini uğuşturarak:

— Kızımla mademki evlenmek istiyorsunuz, olur, dedi. Onu alınız. Yalnız, şunu unutmayınız, bizim eczaneden alınanlar, ne geri alınır, ne de değiştirilir.

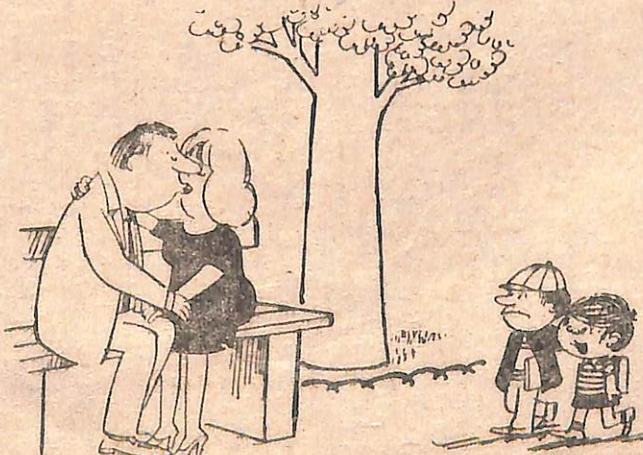
Günah!

Yaşlı kız günah çıkarıyordu:

— Sayın rahip, bir günah işlediğime şüphem yoktur. Dün gece aynanın önünde çırılçıplak soyundum, doğrusu kendimi güzel buldum.

Rahip içini çekerek cevap verdi:

— Bu bir şey d:ğildir yavrum. Sonra günah da değil. Olsa olsa, bir yanılma.

— Sen aritmetikte kuvvetlisindir. Kaç kez öpüştüler?..

İyi haber

Akıl hastanesindeki hastalardan birini yanına çağıran doktor:

— Dostum, dedi, iki senedir buradasınız. Size iyi bir haberim var, iyileştiniz. Artık kendinizi Napolyon sanmıyorsunuz!

— Oh, çok teşekkür ederim doktor! diye sevinçle bağırdı hasta. Çok memnun oldum bu habere! Müsaade eder misiniz, şu telefonla eve, Josephine'e iyi haberi bildireyim?

Yeni zengin

Yeni zengin bir kadın, nasılsa seçkin insanların bulunduğu bir dâvete gelmişti. Yapmacıklı tavırları dikkati çektiğinden, bir dâvetli, alçak bir sesle yanındakine:

— Böylesine pahalı giysiler giyen biri hakkında ne düşünüyorsun? diye sordu.

— Ellerini saklayacak kadar yüzükleri yokmuş, diye gülümsedi yanındaki.

Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

"Seçkinlerin giyimi"

— CHP'de Genel Sekreter Yardımcılığına IŞIK'la TOPUZ getirildi. —